

ปูจณา – วิถีชนา

ว่าด้วยการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

หนังสือข้อมูล จัดทำโดย
องค์การเอ็คแพท อินเตอร์เนชั่นแนล

องค์การเอ็คแพท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล เป็นเครือข่ายองค์กรและบุคคลทั่วโลก ซึ่งทำงานร่วมกันเพื่อยุติการค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกอนาจารเด็ก และการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ องค์การเอ็คแพทส่งเสริมให้ประชาคมโลกร่วมมือกันสนับสนุนให้เด็กทุกคนได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานและอยู่อย่างอิสระและปลอดภัยจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ทุกรูปแบบ

ปูจจา – วิสัยนา

ว่าด้วยการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

หนังสือข้อมูล จัดทำโดย องค์การเอ็คแพท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล

เนื้อหาในหนังสือข้อมูลฉบับนี้สามารถนำไปเผยแพร่ได้โดยอิสระ โดยขอให้อ้างอิงแหล่งที่มาและให้เครดิตกับองค์การเอ็คแพท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลไว้ด้วย

สงวนลิขสิทธิ์ © พ.ศ. 2544 โดย องค์การเอ็คแพท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล

พิมพ์ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2545

พิมพ์ครั้งที่ 3 ปี พ.ศ. 2550

พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์ศาลาแดง จำกัด

องค์การเอ็คแพท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล

(ยุติการค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกอนาจารเด็ก และ การค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ)

328/1 ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10400 ประเทศไทย

โทร 02-215-3388, 02-611-0972

แฟกซ์ 02-2158272

อีเมล:

สอบถามข้อมูลทั่วไป ติดต่อ info@ecpat.net

สอบถามข้อมูลสื่อ ติดต่อ media@ecpat.net

เว็บไซต์ www.ecpat.net

ปูจณา – วิสัยทัศน์

ว่าด้วยการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

หนังสือข้อมูล จัดทำโดย
องค์กรเอ็คแพท อินเตอร์เนชั่นแนล

สารบัญ

“เด็ก” รวมถึง ใครบ้าง	3
“การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก” คืออะไร	4
◆ การค้าประเวณีเด็ก	5
◆ สื่อบลามกอนาจารเด็ก	7
◆ การค้าเด็ก	10
◆ การท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก	13
◆ การแต่งงานก่อนวัยอันควร	15
“การทารุณกรรมทางเพศ” และ “การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก” แตกต่างกันอย่างไร	17
ผู้แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเป็นใครบ้าง	20
การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์มีผลกระทบต่อตัวเด็กอย่างไร	23
ปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยง	24
การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กมีขอบเขตกว้างขวางเพียงใด	29
ทั่วโลกมีการดำเนินงานเพื่อป้องกันการ แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเชิงพาณิชย์อย่างไร	30
บรรณานุกรม	35

“เด็ก” รวมถึงใครบ้าง

มาตราที่ 1 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNITED NATIONS CONVENTION ON THE RIGHTS OF THE CHILD) บัญญัติว่า เด็กคือบุคคลใดๆ ก็ตามที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เว้นเสียแต่กฎหมายระดับประเทศจะบัญญัติว่าเด็กบรรลุนิติภาวะก่อนช่วงอายุดังกล่าว แม้องค์กรเอกชนที่ทำงานด้านสิทธิเด็กในระดับนานาชาติจะกำหนดช่วงเวลาแห่งความเป็นเด็กไว้ที่อายุ 18 ปี ทว่าในทางปฏิบัติก็มีหลายประเทศที่พิจารณาว่าเด็กเป็นผู้ใหญ่ก่อนอายุ 18 ปี หรือกรณีที่มาตราการในการคุ้มครองเด็กไม่ครอบคลุมถึงช่วงอายุ 18 ปี

ในทางนิติบัญญัติ ช่วงอายุที่บุคคลสามารถมีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจ (AGE OF CONSENT) แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ หรือแม้แต่ในประเทศเดียวกันเองก็ตาม นอกจากนี้ ยังอาจขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างเพศ ในกรณีที่กฎหมายคุ้มครองสิทธิของชายและหญิงไม่เท่าเทียมกันเพศชายมักมีช่วงอายุที่สามารถมีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจสูงกว่าในเพศหญิง ในทางกลับกัน กฎหมายในหลายประเทศที่ปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศได้ให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองเด็กหญิงเพียงเท่านั้น โดยมักเพิกเฉยต่อปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชาย

ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติช่วงอายุมีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจไว้ต่ำกว่า 18 ปี การคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการใช้ความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะกระทำได้ยากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเด็กข้ามพรมแดนจากประเทศของตนไปยังอีกประเทศหนึ่ง เด็กอาจไม่ได้รับความคุ้มครองจากประเทศนั้น ๆ ในระดับที่เท่าเทียมกับประเทศของตน เนื่องจากประเทศแต่ละประเทศต่างก็มีกลไกคุ้มครองเด็กแตกต่างกันไป

การกำหนดช่วงอายุความเป็นเด็กส่งผลต่อการปฏิบัติทางกฎหมายต่อเด็กที่เป็นผู้ถูกกระทำหรือเป็นเหยื่อ เนื่องจากเด็กไม่อาจสมัครใจที่จะถูกแสวงหาประโยชน์และถูกทารุณกรรม (เพราะยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ) ในแง่มุมกฎหมายเด็กจึงควรได้รับการปฏิบัติในฐานะเป็นผู้ถูกกระทำหรือผู้ตกเป็นเหยื่อ มิใช่เป็นอาชญากร ดังนั้นการตั้งช่วงอายุที่บุคคลสามารถมีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจไว้ที่ 18 ปี จะช่วยให้เด็กได้รับความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ในขณะเดียวกันก็จำต้องตระหนักถึงความเสี่ยงที่เด็กอาจได้รับการปฏิบัติทางกฎหมายเยี่ยงอาชญากร) นอกจากนี้ คำจำกัดความตามนิยามของเด็ก ยังส่งผลต่อการที่ศาลจะตัดสินโทษผู้ล่วงละเมิดเด็กอีกด้วย ในบางกรณีการยอมรับของสังคมอาจส่งผลต่อทัศนคติและวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายและพนักงานบังคับคดี ซึ่งผลที่ตามมาคือ การปฏิบัติทางกฎหมายที่ไม่ถูกต้องในรูปแบบต่างๆ ถูกมองว่าเป็นเรื่องไม่ร้ายแรง และส่งผลให้ไม่มีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหานี้เท่าที่ควร

“การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ จากเด็ก” คืออะไร

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (COMMERCIAL SEXUAL EXPLOITATION OF CHILDREN – CSEC) เป็นกรกระทำทางอาชญากรรมหลายรูปแบบซึ่งบั่นทอนและคุกคามความเป็นมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกาย สังคม และจิตใจของเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก คำประกาศและวาระเพื่อการปฏิบัติในการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ จากเด็ก (THE DECLARATION AND AGENDA FOR ACTION AGAINST COMMERCIAL SEXUAL EXPLOITATION OF CHILDREN¹) ซึ่งเป็นกลไกระหว่างประเทศได้ให้คำจำกัดความการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กว่า เป็น “การกระทำที่ล่วงละเมิดสิทธิเด็กอย่างร้ายแรง การกระทำดังกล่าวเป็นการทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก เด็กถูกปฏิบัติเยี่ยงสินค้าและวัตถุทางเพศโดยมีค่าตอบแทนเป็นเงินสดหรือรางวัลอย่างอื่นให้กับเด็ก หรือนุคคลที่สาม หรือนุคคลอื่นๆ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กเป็นรูปแบบหนึ่งของการบังคับขู่เข็ญ การใช้ความรุนแรง การบังคับใช้แรงงาน และการปฏิบัติต่อเด็กในรูปแบบการเป็นทาสที่พบเห็นได้ในยุคปัจจุบัน” รูปแบบหลักๆ ของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (หรือเรียกตามคำย่อในภาษาอังกฤษว่า ซี-เส็ค

(COMMERCIAL SEXUAL EXPLOITATION OF CHILDREN -CSEC) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่ การค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกอนาจารเด็ก และการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศส่วนรูปแบบอื่นๆ ยังรวมถึงการใช้เด็กเพื่อผลประโยชน์ทางเพศในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และในบางกรณียังรวมถึงการแต่งงานก่อนวัยอันควรอีกด้วย นอกจากนี้ เด็กอาจถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ในรูปแบบอื่นที่อาจมีรูปแบบไม่ชัดเจนนัก เช่น การเป็นเด็กรับใช้ภายในบ้านหรือการใช้แรงงานเพื่อปลดหนี้ ในกรณีเช่นนี้ เด็กได้รับสัญญาจ้างให้ทำงานแต่นายจ้างเชื่อว่าตนสามารถใช้เด็กเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ทางเพศได้เช่นกัน

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กยังคงมีอยู่ในสังคมเพราะมีผู้ที่ต้องการใช้เด็กเพื่อสนองอารมณ์ทางเพศของตน ดังนั้น การปราบปรามยับยั้งและลงโทษผู้ก่ออาชญากรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ทั้งนั้น ต้องรำลึกไว้เช่นกันว่าความพยายามใดๆ ก็ตามเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กจะต้องทำหายและประณามพฤติกรรม ความเชื่อ และทัศนคติต่างๆ ที่สนับสนุนและทำให้ความต้องการที่จะใช้เด็กตอบสนองอารมณ์เพศนั้นยังดำรงอยู่

➤ การค้าประเวณีเด็ก

การค้าประเวณีเด็ก (PROSTITUTION OF CHILDREN) เกิดขึ้นเมื่อมีผู้ได้รับผลประโยชน์จากการเจรจาตกลงทางธุรกิจซึ่งเด็กถูกนำไปใช้ตอบสนองวัตถุประสงค์ทางเพศ เด็กอาจถูกควบคุมโดยคนกลางที่จัดการการติดต่อซื้อขาย หรือผู้ที่มีความประสงค์ลวงละเมิดเด็กเองอาจติดต่อกับเด็กโดยตรง นอกจากนี้ การค้าประเวณีเด็กเกิดขึ้นเมื่อเด็กมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนกับความต้องการขั้นพื้นฐาน เช่น อาหาร ที่พักอาศัยความปลอดภัย หรือความช่วยเหลือด้านต่างๆ เช่น ผลการเรียนที่สูงขึ้น หรือเงินพิเศษสำหรับซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค การกระทำความผิดอาจเกิดขึ้นได้ในหลายสถานที่ เช่น สถานบริการทางเพศบาร์ คลับ ที่บ้าน โรงแรม หรือตามท้องถนน

ประเด็นสำคัญ คือ เด็กไม่ได้เลือกที่จะเข้ามาอยู่ในวงวนการค้าประเวณีเพื่อดำรงชีพหรือซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค แต่สถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งโครงสร้างทางสังคม และบุคคลที่เป็นนายหน้าผลักดันให้พวกเขาตกอยู่ในฐานะเปราะบาง เปิดโอกาสให้ผู้ใหญ่กระทำการทารุณกรรมหรือแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากพวกเขา คำว่า “โสเภณีเด็ก” หรือ “เด็กขายบริการทางเพศ” สื่อนัยว่าเด็กเลือกที่จะขายบริการทางเพศเป็นอาชีพ ซึ่งเป็นแนวคิดที่ไม่ถูกต้อง เพราะผู้ใหญ่

ต่างหากเป็นผู้ที่ทำให้เกิด “การค้าประเวณีเด็ก” เนื่องจากความต้องการที่จะใช้เด็กเป็นวัตถุตอบสนองของอารมณ์เพศ การใช้อำนาจในทางที่ผิดและความปรารถนาผลประโยชน์ ซึ่งปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวทำให้เด็กตกเป็นเหยื่อของการทารุณกรรม

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเชิงพาณิชย์โดยการค้าประเวณีเป็นปัญหาระดับโลก และเกี่ยวพันใกล้ชิดกับรูปแบบอื่นๆ นั่นคือ สื่อลามกอนาจารเด็ก และการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ ผู้ลวงละเมิดที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กอาจเป็นคนในท้องถิ่นเองและ/หรือชาวต่างชาติ ปัจจัยสำคัญที่คนทั่วไปมักมองข้าม คือ ความต้องการในท้องถิ่น อันหมายถึงบุคคลที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กในประเทศของตนเอง แทบทุกแห่งทั่วโลกคนในท้องถิ่นมีความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กมากกว่าชาวต่างชาติ เมื่อพูดถึงความต้องการในการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก การมองถึงความต้องการในท้องถิ่นในแง่ที่เป็นผู้แสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กเท่านั้น เป็นการนำเสนอปัญหาในมุมที่ค่อนข้างแคบที่ละเลยการวิเคราะห์โครงสร้างทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสังคมรวมถึงแรงผลักดันอื่น ๆ หลายประการที่มีส่วนสร้าง “ตลาด” สำหรับอาชญากรรมประเภทนี้

ความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเด็กของชาวต่างชาติมีได้มีมากเท่ากับความต้องการของคนในท้องถิ่นเอง ทว่ากลับได้รับความสนใจมากกว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสื่อมวลชน ในอดีตทหารและเจ้าหน้าที่หน่วยบรรเทาทุกข์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยการค้าประเวณี เมื่อเร็วๆ นี้ การจัดการท่องเที่ยวทางเพศโดยเฉพาะในทวีปเอเชีย

อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ ทำให้ความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเด็กเพิ่มสูงขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นนโยบายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ และดึงดูดนักท่องเที่ยวและชาวต่างชาติให้อาศัยอยู่ประเทศ ส่งผลให้ความต้องการบริการทางเพศจากเด็กของชาวต่างชาติเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในประเทศเอล ซาลวาดอร์ หนึ่งในสามของเด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศซึ่งอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 14 ถึง 17 ปีเป็นเด็กผู้ชาย จากบรรดาเด็กที่ให้สัมภาษณ์ เด็กที่เข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณีมีอายุเฉลี่ยเพียง 13 ปี²

➤ สื่อลามกอนาจารเด็ก

สื่อลามกอนาจารเด็ก (Child Pornography) หมายถึงการนำเสนอไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตามที่เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศจริงๆ หรือกิจกรรมใดๆ ก็ตามที่เลียนแบบกิจกรรมทางเพศหรือสื่อไปในทางเพศ หรือการนำเสนออวัยวะทางเพศส่วนต่างๆ ของเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ³ สื่อลามกอนาจารเด็กรวมถึง รูปภาพ สื่อภาพ และเสียง ข้อเขียน ซึ่งสามารถนำไปเผยแพร่ทางนิตยสาร หนังสือ ภาพเขียน ภาพยนตร์ วิดีโอเทป โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ดิจิทัล หรือไฟล์ โดยทั่วไป สื่อลามกอนาจารเด็กจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ การนำเสนอที่มีได้นำเสนอกิจกรรมทางเพศอย่างโจ่งแจ้งแต่เป็นภาพเปลือยและภาพยั่วยวนทางเพศของเด็ก และการนำเสนอกิจกรรมทางเพศที่เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งการใช้เด็กในการนำเสนอสื่อลามกอนาจารไม่ว่าจะในลักษณะใดก็ตามก็ถือเป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทั้งสิ้น

ในกระบวนการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก เด็กจะถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในหลายรูปแบบ เด็กอาจถูกล่อลวงหรือถูกบังคับให้มีส่วนร่วมในการแสดงอวัยวะทางเพศเพื่อใช้ผลิตสื่อลามกอนาจาร หรือภาพอาจถูกถ่ายทำในขณะที่เด็กถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยที่เด็กไม่ได้รับทราบหรือให้ความยินยอม หลังจากนั้น ภาพดังกล่าวจะถูกนำไปเผยแพร่ ขาย หรือแลกเปลี่ยนกันในขั้นต่อมา ผู้บริโภคและ/หรือผู้ที่มีการลามก

อนาจารเด็กไว้ในครอบครองก็มีส่วนแสวงหาประโยชน์จากเด็กด้วยเช่นกัน เพราะความต้องการของพวกเขาเป็นแรงจูงใจให้ผู้ผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กยังคงผลิตต่อไป ในขั้นสุดท้ายผู้ผลิตสื่อดังกล่าวยังสามารถใช้สื่อที่ตนผลิตขึ้นเป็นเครื่องมือในการบังคับ ข่มขู่ หรือกรรโชกเด็กที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเหล่านั้น

เมื่อพนักงานสืบสวนสามารถระบุตัวตนของเด็กที่อยู่ในสื่อลามกอนาจาร โดยทั่วไปแล้วจะพบว่าผู้ล่วงละเมิดเด็กมักจะเป็นสมาชิกในครอบครัว ผู้เกี่ยวข้องับครอบครัวของเด็ก หรือผู้ปกครองของเด็กเสียเอง อย่างไรก็ตาม กลุ่มเปราะบางอื่นๆ เช่น เด็กเร่ร่อนหรือเด็กที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่บนท้องถนน เด็กที่ถูกบังคับให้ค้าประเวณี รวมถึงเด็กที่ตกอยู่ในกระบวนการค้ามนุษย์ ต่างก็เสี่ยงต่อการถูกนำไปใช้ผลิตสื่อลามกอนาจารด้วยกันทั้งสิ้น⁴

วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อลามกอนาจารเด็กที่เห็นได้ชัดที่สุดคือ เพื่อกระตุ้นและตอบสนองอารมณ์ทางเพศ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม สื่อลามกอนาจารเด็กก็ยังถูกนำมาใช้เพื่อทำให้ผู้กระทำผิดมีความเข้าใจว่าพฤติกรรมและความเชื่อในการใช้สื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าวเป็นเรื่องปกติ ทั้งนี้เพื่อสร้างความไว้วางใจในกลุ่มผู้ที่มีความสนใจในการลวงละเมิดเด็ก หรือเพื่อให้ผู้ละเมิดได้รับการยอมรับให้เข้าคลับต่างๆ ที่เป็นคลับ

เฉพาะสำหรับคนกลุ่มนี้ หรือเพื่อรายได้และกำไรทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ไม่ว่าจะสื่อลามกอนาจารเด็กจะเป็นภาพจริงหรือภาพเสมือนจริงของเด็กก็ตาม ล้วนปมพะพาให้ ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ จากเด็กยังคงอยู่และมีเพิ่มมากขึ้นในสังคม อันส่งผลที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็ก การท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก และการค้าเด็กเพื่อจุดมุ่งหมายทางเพศ

อินเตอร์เน็ตและเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) มักถูกใช้เพื่อผลิตและเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก ความเจริญทางเทคโนโลยีและอินเตอร์เน็ตเปิด โอกาสทางการค้าและธุรกิจให้กับผู้ล่วงละเมิด เด็กและผู้ถ่ายภาพอนาจารเด็ก ทั้งยังเอื้อต่อการ พัฒนาและขยายเครือข่ายการเผยแพร่สื่อลามก อนาจารเด็กให้เป็นไปอย่างแพร่หลายยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น เทคโนโลยีดังกล่าวยังถูกใช้เป็น เครื่องมือที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่ายในหมู่ผู้ซื้อ สื่อลามกอนาจารเด็ก นักท่องเที่ยวเพื่อการมี

เพศสัมพันธ์ ผู้ที่ชื่นชอบการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก และผู้ค้าเด็กเพื่อประโยชน์ทางเพศ อีกทั้งยังเอื้อ ต่อการค้าประเวณีเด็กและเยาวชนในรูปแบบ ต่างๆ ตัวอย่างเช่น เอ็นโจ โคไซ (enjokosai) ซึ่งเป็นคำในภาษาญี่ปุ่น หมายถึง “การออกเดท โดยได้รับค่าตอบแทน” นอกจากนี้ เด็กที่ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวันก็เสี่ยง ต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศด้วยเช่นกัน

เทคโนโลยีอื่นๆ ที่ถูกนำมาใช้เพื่อผลิตสื่อลามก อนาจารเด็กยังรวมถึง การใช้ซอฟต์แวร์แต่งภาพ ดิจิตอล ซึ่งทำให้สามารถรวมภาพตั้งแต่สองภาพ ขึ้นไปเข้าด้วยกันเป็นภาพเดียว หรือการดัดแปลง ภาพต่างๆ เพื่อสร้างภาพใหม่ที่มีลักษณะไม่ เหมือนเดิมขึ้น กรรมวิธีนี้เรียกว่า การตัดต่อภาพ (morphing) ผู้ผลิตสื่อลามกอนาจารยังสามารถ ใช้ซอฟต์แวร์ดังกล่าวสร้างภาพเด็กจริงๆ ที่ไม่เป็ เปลือยให้ดูเหมือนภาพเปลือยได้ รวมทั้งสามารถ สร้างภาพเปลือย “เด็กเสมือน” (virtual children) ได้เช่นกัน นอกจากนี้ ยังพบภาพลามกอนาจาร เด็กได้อย่างแพร่หลายใน “มังง่า” (Manga

8

หลายกรณีเน้นให้เห็นว่าผู้กระทำผิดอาจนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อล่วงละเมิดทางเพศกับเด็ก มากขึ้น ในประเทศอินเดีย เด็กวัยรุ่นชายคนหนึ่งใช้กล้องในโทรศัพท์มือถือถ่ายภาพที่เขามีเพศสัมพันธ์ กับแฟนสาว แล้วใช้มือถือส่งภาพนั้นต่อไปให้เพื่อนๆ ทำยที่สุดภาพเหล่านั้นถูกนำไปประกาศขาย ทางอินเตอร์เน็ต ส่วนวิดีโอก็ถูกนำไปวางขายตามตลาดในอินเดีย⁵ ในประเทศแคนาดา เด็กวัยรุ่นชาย คนหนึ่งถูกตั้งข้อหาเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก หลังจากนั้นภาพเปลือยของอดีตแฟนสาวไปโพสต์ ทางอินเตอร์เน็ตหลังจากที่เธอยุติความสัมพันธ์กับเขา⁶ ผลที่เกิดขึ้นกับเด็กสาวทั้งคู่ก็คือ พวกเขา สิ้นหวังและยังรู้สึกอับอายกว่าเดิมเมื่อทราบว่ามีคนจำนวนมากได้เห็นภาพเปลือยของพวกเขา และภาพเปลือยของพวกเขาจะยังคงถูกเผยแพร่ในวงกว้างต่อไปอีกนานในอนาคต⁷

หลายประเทศยังขาดกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อจัดการกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ช่องโหว่ทางกฎหมายก่อให้เกิดช่องทางอันตรายที่ทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรม และช่องโหว่นี้ก็ขยายกว้างขึ้นเมื่อมีปัจจัยเอื้อต่อการปล่อยให้ผู้กระทำผิดลอยนวล ตัวอย่างเช่น ประเทศแต่ละประเทศกำหนดอายุของการมีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจไว้แตกต่างกัน ซึ่งมีหลายกรณีที่อายุการมีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจกำหนดไว้แตกต่างกับอายุที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยสื่อลามกอนาจารเด็ก ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดไว้ที่อายุ 18 ปี การกำหนดอายุที่แตกต่างกันดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก⁷

– การดูหนังโป๊ และเกมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ซึ่งนำเสนอตัวละครเด็กหญิงในบริบทลามกอนาจาร การกระทำเช่นนี้ทำให้มีการตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับอายุของ “เด็กเสมือน” – ว่ากรณีเช่นนี้เข้าข่ายการกระทำอาชญากรรมโดยไม่มีเหยื่อเป็นบุคคลจริงๆ ได้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม สื่อลามกอนาจารเด็กมิได้หมายถึงภาพโป๊เปลือยของเด็ก แต่เพียงอย่างเดียว แต่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์อย่างชัดเจนระหว่างภาพลามกอนาจารเด็กกับการกระทำล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ภาพลามกอนาจารเด็กทำให้ความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเด็กจริงๆ ยังคงอยู่ ไม่ว่าจะภาพนั้นจะเป็นภาพเด็กจริงๆ หรือภาพเด็กเสมือนก็ตาม

ผู้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กใช้อินเตอร์เน็ตเป็นช่องทางเข้าถึงตัวเด็กและเข้าถึงสื่อลามกอนาจารเด็กโดยตรง ผู้ถ่ายภาพลามกอนาจารเด็กใช้เครือข่ายแลกเปลี่ยนไฟล์ กลุ่มข้อมูลข่าวสาร (newsgroups) ระบบเครือข่ายเชื่อมต่อ (peer2peer systems – P2P) และเทคโนโลยีอื่นๆ เพื่อแบ่งปันและขายสื่อลามกอนาจารเด็ก

ด้านผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กก็ใช้โทรศัพท์มือถือและแทรกซึมเข้าไปในห้องสนทนาบนอินเตอร์เน็ต (chatroom) ต่างๆ รวมทั้งพื้นที่พบปะสังสรรค์ออนไลน์อื่นๆ เพื่อล่อลวง หลอกหลอน และเตรียมเด็กเพื่อให้เด็กมีทัศนคติที่พร้อมต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยมีเป้าหมายกระทำทารุณและแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

สื่อลามกอนาจารเด็กสามารถเผยแพร่ไปได้ทั่วโลกผ่านทางอินเตอร์เน็ตโดยไม่มีกฎหมายที่ประเทศต่างๆ ยอมรับใช้เป็นแนวปฏิบัติในการปกป้องคุ้มครองเด็กมารองรับ ดังนั้นจึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่รักษากฎหมายของแต่ละประเทศนำตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมายของประเทศของตนได้อย่างยากลำบากเนื่องจากอินเตอร์เน็ตไม่ได้ถูกจำกัดขอบเขตตามอาณาเขตทางกายภาพของประเทศ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยกฎหมายที่สอดคล้องกันในแต่ละประเทศ รวมถึงความร่วมมือระหว่างตำรวจสากล และความร่วมมือขอความช่วยเหลือจากอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศในการแก้ไขปัญหาสื่อลามกอนาจารเด็ก

➤ การค้าเด็ก

ในระดับสากลยังไม่มีกรณีเป็นเอกฉันท์ในเรื่องคำจำกัดความของการค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตาม ผู้รายงานพิเศษของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก (Special Rapporteur of the Commission on Human Rights on the sale of children, child prostitution and child pornography) พิจารณาแล้วว่า คำจำกัดความต่อไปนี้เป็นสื่อความหมายการค้ามนุษย์ได้ดีที่สุด

“การค้ามนุษย์ ประกอบด้วย การกระทำทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาคนเข้าทำงาน การขนส่งคนภายในหรือข้ามเขตแดนประเทศ โดยอาศัย การหลอกลวง การบังคับขู่เข็ญ การใช้กำลัง การผูกมัดด้วยหนี้สิน หรือการขโมย เพื่อล่องลະเมิดหรือแสวงหาประโยชน์จากบุคคลอื่น เช่น บังคับให้ค้าประเวณี ปฏิบัติต่อผู้อื่นเยี่ยงทาส ทูบตีหรือปฏิบัติอย่างโหดเหี้ยม ใช้แรงงานในโรงงาน หรือการแสวงหาประโยชน์จากงานบริการในบ้าน”

การลักลอบนำเข้า (Smuggling) กับ การค้ามนุษย์ (Trafficking)

มีคนจำนวนมากไม่เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์กับการลักลอบนำคนเข้าประเทศ และสับสนว่าควรจะใช้คำเหล่านี้ในสถานการณ์เช่นไร โดยทั่วไป การค้ามนุษย์เกี่ยวข้องกับการบังคับขู่เข็ญ การหลอกลวง ความรุนแรง และการบังคับทั้งทางร่างกายและ/หรือจิตใจของผู้ที่ไม่เต็มใจ หรือหากสมัครใจในตอนแรก ความสมัครใจนั้นก็ได้อาจมาจากความหลอกลวง ในทางกลับกัน การลักลอบนำเข้าเกี่ยวข้องกับผู้อพยพที่เต็มใจที่จะถูกขนส่งเข้าสู่ประเทศอื่น โดยทั่วไปข้อแตกต่างก็คือ การลักลอบนำเข้านั้นเป็นประเด็นเรื่องการอพยพ ในขณะที่การค้ามนุษย์เป็นประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ตาม ความเปราะบางของเด็กๆ ที่ถูกลักลอบพาเข้าประเทศก็มักจะส่งผลให้พวกเขาตกอยู่ในกระบวนการค้ามนุษย์ด้วยเช่นกัน ในกรณีของเด็กๆ ไม่ว่าจะด้วยความสมัครใจหรือไม่ก็ตาม ถือว่าเด็กๆ เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์เสมอ⁸

ในช่วงระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมา การค้ามนุษย์เป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสนใจ การค้ามนุษย์มีขอบเขตกว้างขวางขึ้นจนกลายเป็นธุรกิจข้ามชาติที่ให้ผลกำไรสูง โดยมีเทคโนโลยีติดต่อสื่อสารที่เจริญก้าวหน้าและพรมแดนที่สามารถผ่านเข้าออกได้ง่ายเป็นปัจจัยเอื้ออำนวย ผู้คนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กๆ อาจถูกขายต่อหลายทอด พวกเขากลายเป็นสินค้าในธุรกิจข้ามชาติที่ให้ผลตอบแทนหลายพันล้านเหรียญและผู้กระทำผิดยังคงดำเนินธุรกิจอยู่ได้อย่างลุล่วง

การค้าเด็กอาจเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ได้กับการใช้กำลัง การบังคับขู่เข็ญ หรือการหลอกลวง เพราะเด็กไม่อาจสมัครใจหากทราบล่วงหน้าว่าตนจะถูกแสวงหาประโยชน์ เด็กถูกค้าเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ แสวงหาประโยชน์จากการใช้แรงงาน เปลี่ยนถ่ายอวัยวะ และรับเป็นบุตรบุญธรรมโดยผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เด็กทุกคนที่ตกเป็นเหยื่อของการค้าต่างก็เปราะบางอย่างยิ่งต่อการถูกทารุณกรรมและแสวงหาประโยชน์ทางเพศ เพราะพวกเขาถูกเคลื่อนย้ายออกจากโครงสร้างทางสังคมที่คุ้นเคยที่คอยปกป้องพวกเขา เช่น ครอบครัวและชุมชน ดังนั้นในการต่อสู้กับปัญหาการค้าเด็ก ผู้ทำงานด้านเด็กจำต้องตระหนักถึงปัจจัยและสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเปราะบาง และมุ่งเป้าการดำเนินงานไปที่มาตรการลงโทษผู้ค้าแทนการลงโทษผู้ที่ถูกกระทำหรือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ

จำนวนที่แท้จริงของเด็กที่ถูกค้านั้นไม่สามารถคาดประมาณได้ ทั้งนี้เพราะการค้าเด็กกระทำอย่างหลบซ่อนจึงคาดคำนวณจำนวนเหยื่อที่ตกอยู่ในกระบวนการค้าได้ยาก รวมถึงการขาดวิธีนับจำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ที่เป็นที่ยอมรับใช้กันโดยทั่วไป การค้าเด็กเกิดขึ้นได้ทั้งภายในและข้ามพรมแดน ในการค้ามนุษย์ข้ามชาติผู้ค้าได้รับประโยชน์จากการที่เหยื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมในประเทศที่ไม่ใช่ประเทศของตนเอง เนื่องจากเหยื่อเข้าประเทศโดยผิดกฎหมายดังนั้นพวกเขาจึงอยู่ในสถานะที่เปราะบางต่อกฎหมายคุ้มครองการอพยพเข้าเมืองของประเทศนั้น หรือสภาพแวดล้อมดังกล่าวทำให้เหยื่อตกอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบเพราะไม่รู้กฎหมาย วัฒนธรรม และภาษาของประเทศนั้น การค้าเด็กภายในประเทศพบได้น้อยกว่าการค้าเด็กข้ามชาติ ถึงแม้ว่าจะมีการค้าเด็กภายในประเทศอยู่บ้างในลักษณะจากต่างจังหวัดเข้าสู่เมืองใหญ่ อย่างไรก็ตาม พบว่าเด็กที่ถูกค้าข้ามพรมแดนก็อาจตกอยู่ในสถานะที่ถูกค้าเป็นทอดๆ ต่อไปภายในประเทศปลายทางนั่นเองเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกค้นพบ

การค้ามนุษย์ข้ามชาติอาจจำแนกออกเป็นประเภทได้ตามประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน (เป็นจุดผ่านทางเข้าสู่ประเทศอื่นหรือภูมิภาคอื่น) และประเทศปลายทาง บางประเทศอาจถูกจัดให้อยู่ในทั้งสามประเภทนี้ เช่น ประเทศกัวเตมาลา

ที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นประเทศต้นทางเพราะเด็ก
ถูกค้าและพาไปที่เม็กซิโกหรือสหรัฐอเมริกา แต่ก็
ยังคงเป็นประเทศปลายทางสำหรับเด็กจาก
เอลซาลวาดอร์ ฮอนดูรัส และ นิคารากัว และ
เป็นประเทศทางผ่านสำหรับเด็กจากประเทศ
เพื่อนบ้านในแถบอเมริกากลางที่ถูกค้าและ
นำตัวไปยังสหรัฐอเมริกา

เส้นทางการค้าเด็กเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเนื่องจาก
สภาพแวดล้อมภายในประเทศและปัจจัยด้าน
อุปสงค์และอุปทาน การกล่าวที่ว่าเหยื่อถูกค้า
จากประเทศยากจนไปสู่ประเทศที่ร่ำรวยกว่า
เท่านั้นเป็นคำกล่าวที่ไม่เป็นจริงเสมอไป
ในบางกรณี ทิศทางหรือการเคลื่อนตัวของ
กระบวนการค้ามนุษย์อาจดูไม่สมเหตุสมผล
ซึ่งทำให้บังคับแนวโน้มและรูปแบบต่างๆ ของ
การค้าได้ยากยิ่งขึ้นไปอีก

12

วิถีทางวัฒนธรรมแบบแอฟริกาตะวันตกที่ส่งเด็กไปอยู่กับเครือญาติหรือเพื่อนฝูงมักถูกใช้เพื่อปกปิด
การค้าเด็ก พ่อแม่เชื่อว่าลูกจากไปเพื่อได้รับการศึกษาหรือทำงาน ซึ่งอันที่จริงแล้วมีหลายกรณีที่เด็ก
ถูกค้าเป็นแรงงานราคาถูก หรือถูกใช้เพื่อก่ออาชญากรรมในลักษณะอื่นๆ⁹

➤ การท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก

การท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก (Child Sex Tourism) เป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กโดยมีบุคคลซึ่งเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศกับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี คนกลุ่มนี้มักเดินทางจากประเทศที่ร่ำรวยไปสู่ประเทศด้อยพัฒนากว่า แต่คนกลุ่มดังกล่าวก็อาจเป็นนักเดินทางภายในประเทศหรือจากภูมิภาคนั้นเอง

นักท่องเที่ยวที่มีเพศสัมพันธ์กับเด็กมาจากบุคคลที่มีตำแหน่งทางสังคมต่างกันและรวมถึงคนทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นคนที่แต่งงานแล้วหรือยังโสด ชายหรือหญิง นักท่องเที่ยวผู้มั่งคั่งหรือผู้มีงบประมาณจำกัด นักท่องเที่ยวที่มีเพศสัมพันธ์กับเด็กอาจเป็นชาวต่างชาติหรือคนในท้องถิ่นที่เดินทางภายในประเทศของตนเอง นักท่องเที่ยวบางคนที่มีเพศสัมพันธ์กับเด็ก (โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ละเมิดทางเพศต่อเด็ก โดยเจตนา และผู้ชอบการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็ก) จะมีเป้าหมายของการท่องเที่ยวที่มุ่งไปที่เด็กโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มีเพศสัมพันธ์กับเด็กมักเป็นผู้ลี้ภัยละเมิดเนื่องจากสถานการณ์พาไป โดยทั่วไปแล้วพวกเขามิได้นิยมการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก แต่เนื่องจากเด็กถูกนำเสนอในรูปแบบของผู้ให้บริการทางเพศ พวกเขาจึงฉวยโอกาสจากสถานการณ์ดังกล่าวในการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กโดยไม่เป็นที่รู้จัก การที่สามารถเข้าถึงเด็กได้ง่าย รวมทั้งการอยู่ห่างไกลจากข้อกำหนดทางจริยธรรมและสังคมซึ่งโดยปกติเป็นตัวควบคุม

ความประพฤติ ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยเอื้อที่นำไปสู่พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในประเทศอื่นได้ ผู้แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กอาจพยายามหาเหตุผลให้กับพฤติกรรมของตนเอง โดยอ้างว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กเป็นเรื่องที่สามารถยอมรับได้ในวัฒนธรรมของสถานที่ที่พวกเขาไปเยือน หรืออ้างว่าเงินหรือสิ่งของที่ใช้เป็นสิ่งแลกเปลี่ยนกับการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กนั้นยังประโยชน์ให้แก่เด็กและชุมชน

จุดหมายปลายทางสำหรับการท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็กอาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อประเทศหนึ่งๆ พยายามป้องกันและคุ้มครองเด็กเพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวที่มีเพศสัมพันธ์กับเด็กก็อาจจะเลือกประเทศอื่นเป็นจุดหมายปลายทางแทน ยกตัวอย่างเช่น เมื่อประเทศต่างๆ อย่างบราซิลและไทยเพิ่มการตรวจจระเข้รั้วมากขึ้น การท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็กก็กลับเพิ่มจำนวนในประเทศอื่น เช่นเอกวาดอร์ กัมพูชา และอินโดนีเซีย ปัจจัยอื่นรวมถึงการเปิดตลาดและเส้นทางคมนาคมขนส่ง การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงปริมาณโดยไม่มีระเบียบแบบแผนและความแตกต่างระหว่างชนชั้นที่แบ่งแยกอย่างชัดเจน ต่างก็ทำให้จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็กเปลี่ยนจากประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่ง เป็นประเทศอื่นหรือภูมิภาคอื่นในแง่นี้ ตอนเหนือและตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปยุโรปและอเมริกากลางต่างก็ประสบกับปัญหาการท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็กที่เพิ่มขึ้นด้วยกันทั้งสิ้น

การท่องเที่ยวไม่ใช่ต้นเหตุทำให้เกิดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก แต่ผู้แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่บริษัททัวร์ โรงแรม รีสอร์ท ภัตตาคาร สายการบิน และบริษัทขนส่งอื่นๆ จัดไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการล่อลวงละเมิดทางเพศต่อเด็ก นอกจากนี้ ธุรกิจบางประเภทอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับกับการล่อลวงละเมิดทางเพศต่อเด็ก เช่นโรงแรมที่เพิกเฉยต่อการแสวงหาประโยชน์ในพื้นที่ของตนหรือตัวแทนท่องเที่ยวต่างๆ ที่จริงจังเตรียมการท่องเที่ยวเพื่อการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กในต่างประเทศ การจัดการท่องเที่ยวทางเพศเป็นการกระทำที่ฉวยโอกาสจากความไม่เท่าเทียมกันทาง

เพศซึ่งส่งผลต่อความต้องการในการคุ้มครองเด็กเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ อันทำให้เด็กตกอยู่ในกระบวนการคุ้มครองเพื่อตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญและเป็นพันธมิตรที่ทรงคุณค่าในการปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว องค์การท่องเที่ยวและเดินทางระดับชาติหลายๆ องค์การต่างๆ ตระหนักถึงอันตรายที่มีต่อเด็ก และได้ทำงานร่วมกันเพื่อต่อต้านบุคคลที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

หลักการปฏิบัติเพื่อปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยว (Code of Conduct for the Protection of Children from Sexual Exploitation in Travel and Tourism)

องค์การเอ็คแพทส์เวิลด์ร่วมกับบริษัทนำเที่ยวในสแกนดิเนเวียและองค์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO) ริเริ่มหลักการปฏิบัติขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2541 หลักการปฏิบัตินี้สนับสนุนให้บริษัทต่างๆ ปฏิบัติตามแนวทางเพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดนโยบายทางจริยธรรมเพื่อต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก
- 2) ให้ความรู้และฝึกอบรมบุคคลากรที่ปฏิบัติงานในประเทศที่เป็นประเทศต้นทางและประเทศปลายทางในการท่องเที่ยว
- 3) ระบุประเด็นเกี่ยวกับการปฏิเสธการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในสัญญาที่ทำกับผู้จัดหาสินค้าหรือบริษัทคู่ค้า
- 4) จัดหาข้อมูลให้แก่นักท่องเที่ยวผ่านทาง หนังสือโฆษณารายการสินค้า แผ่นพับโฆษณา ภาพยนตร์ที่ฉาย ในเที่ยวบิน ตัวเครื่องบิน หน้าเว็บไซต์ และอื่น ๆ
- 5) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการปฏิบัติและนโยบายของบริษัทต่อ “บุคคลหลักหรือบุคคลสำคัญของท้องถิ่น” ในพื้นที่ต่าง ๆ
- 6) รายงานประจำปีว่าด้วยระดับของการปฏิบัติตามหลักปฏิบัติเพื่อปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและท่องเที่ยว

▶ การแต่งงานก่อนวัยอันควร

การแต่งงานก่อนวัยอันควร (Child Marriage) คือการแต่งงานของเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งจัดเป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ จากเด็กประเภทหนึ่งเมื่อเด็กถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับเงินสดหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน โดยปกติในกรณีดังกล่าว พ่อแม่หรือครอบครัวจะให้เด็กแต่งงานออกไปเพื่อที่ตนจะได้รับผลประโยชน์หรือเพื่อสนับสนุนครอบครัว แม้การที่เด็กแต่งงานก่อนวัยอันควรจะเกี่ยวข้องกับทั้งเด็กหญิงและชาย โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะพบกรณีที่เด็กผู้หญิงแต่งงานกับชายที่อายุมากกว่าตนเองหลายปี การแต่งงานก่อนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายจะเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์เป็นเรื่องปกติในหลายพื้นที่ในแอฟริกาตะวันออก แอฟริกาตะวันตก และเอเชียใต้ ในขณะที่การแต่งงานหลังจากเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ไม่นานนักเป็นเรื่องปกติสำหรับวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของผู้ที่อยู่ในตะวันออกกลาง แอฟริกาเหนือ และ ส่วนต่างๆ ของเอเชีย

การแต่งงานก่อนวัยอันควรคุกคามสิทธิมนุษยชนของเด็ก ซึ่งหมายรวมถึงสิทธิทางการศึกษา การมีสุขภาพแข็งแรง และสิทธิในการแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี มีหลายกรณีที่บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี พ้นจากสถานะความเป็น “เด็ก”

เมื่อเข้าสู่การแต่งงาน ส่งผลให้เด็กที่แต่งงานแล้วสูญเสียการคุ้มครองที่เด็กพึงได้รับ ในประเทศนั้นๆ บางครั้งการแต่งงานดังกล่าวก็ไม่ได้ตั้งใจให้เป็นการครองคู่กันถาวร ในบางประเทศบุคคลสามารถเข้าสู่การแต่งงานแบบชั่วคราวได้โดยการทำสัญญาการแต่งงานระยะสั้น ซึ่งในแถบตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือรู้จักกันในชื่อ ชิเควห์ (siqeh) เมื่อมองในภาพรวมของการแต่งงานแบบชั่วคราวกับการแต่งงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายตั้งแต่อายุยังน้อยก็หมายความว่ามีความเป็นไปได้ที่การแต่งงานทั้งสองแบบจะถูกนำมาใช้เพื่อปกปิดการค้าประเวณีเด็กอันเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

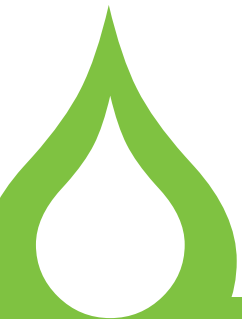
มีเหตุผลบางประการที่อธิบายได้ว่าเหตุใดประเพณีการแต่งงานของเด็กก่อนวัยอันควรจึงดำเนินต่อไปได้ ความหวาดกลัวต่อการติดเชื้อเอชไอวี (HIV) ทำให้ชายในหลายประเทศหาคู่ที่เด็กกว่าหรือมีอายุน้อย ในที่ๆ ความยากจนเป็นปัญหาสำคัญ การแต่งงานก่อนวัยอันควรเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่ส่งเสริมความอยู่รอดทางเศรษฐกิจ บางครั้งการแต่งงานก่อนวัยอันควรก็ถูกมองว่าเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กหญิงอายุยังน้อยได้รับความคุ้มครอง ครอบครัวยุคใหม่ในประเทศอัลแบเนียสนับสนุนให้ลูกสาวแต่งงานก่อนวัยอัน

ควรเพื่อเลี่ยงการถูกขู่ลักพาตัว ในขณะที่ครอบครัวที่อยู่ทางตอนเหนือของประเทศ อุกันดาและโซมาเลียจัดให้ลูกสาวแต่งงานกับทหารกองหนุนเพื่อแลกเปลี่ยนกับการที่ลูกสาวและพวกตนจะได้รับการคุ้มครอง¹⁰

เด็กบางคนถูกพ่อแม่หรือครอบครัวบังคับให้แต่งงาน ในขณะที่เด็กอีกกลุ่มหนึ่งอายุน้อยเกินกว่าที่จะตัดสินใจเองได้อย่างสมเหตุสมผล บุคคลอื่นจึงแสดงความสนใจในนามของเด็ก โดยที่เด็กไม่มีโอกาสที่จะใช้สิทธิ์ของตนเองในการเลือก (the right to choose) ในกรณีดังกล่าวนี้ การแต่งงานก่อนวัยอันควรคือการแต่งงานโดยบังคับหรือการคลุมถุงชน การจัดการคลุมถุงชนแบบสุดขั้วนำไปสู่การใช้กำลังลักพาตัวเด็กในประเทศอุกันดา เด็กผู้หญิงถูกลักพาตัวโดยใช้กำลังและถูกบังคับให้แต่งงานกับผู้นำอาวุโสในการเคลื่อนไหวแบบกองโจรที่รู้จักกันในนามกองทัพฝ่ายต่อต้านของพระเจ้าเป็นเจ้า การแต่งงานในลักษณะนี้ถูกใช้เป็นรางวัลและแรงจูงใจให้กับทหารชายของกองทัพ

เด็กหญิงหลายคนที่ถูกบังคับให้แต่งงานก่อนวัยอันควรต้องทนทุกข์ทรมานกับความรุนแรงในครอบครัวเป็นระยะเวลาานาน นอกจากนี้ การแต่งงานก่อนวัยอันควรมักนำไปสู่การที่ภรรยาถูกละเลยทอดทิ้ง ผลักให้เด็กหญิงที่อายุน้อยต้องเผชิญกับความยากจนถึงขีดสุด ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงที่พวกเขาจะถูกบังคับให้เข้าสู่การค้าทางเพศเพื่อความอยู่รอด

“การทารุณกรรมทางเพศ” และ “การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก” แตกต่างกันอย่างไรร

ทั้งการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กและการทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กเป็นครอบครัวทางอำนาจที่หาประโยชน์จากเด็กในฐานะวัตถุทางเพศ อย่างไรก็ตาม การใช้ความรุนแรงทางเพศต่อเด็กแบ่งออกได้อย่างชัดเจนเป็นสองรูปแบบ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการดำเนินการที่แตกต่างกันออกไปเพื่อยุติปัญหานี้ นอกจากนี้รูปแบบการใช้ความรุนแรงทางเพศกับเด็กทั้งสองรูปแบบมีความเหลื่อมล้ำกัน ซึ่งเปิดโอกาสในการร่วมมือและประสานงานกันระหว่างบุคคลากรที่ทำงานเพื่อต่อสู้ปัญหาการใช้ความรุนแรงทางเพศต่อเด็กในทั้งสองรูปแบบ

การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก คือการที่เด็กติดต่อกับหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่หรือกับเด็กที่มีอายุหรือความรู้ประสบการณ์มากกว่า เช่น คนแปลกหน้า พี่น้อง หรือพ่อแม่ โดยที่เด็กถูกใช้เป็นตัวกลางสนองความต้องการทางเพศของผู้กระทำผิด เด็กถูกทารุณกรรมโดยการใช้กำลัง การข่มขู่ การตีตบตึง การกลั่นแกล้ง หรือการสร้างแรงกดดัน สำหรับพฤติกรรมกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ ไม่จำเป็นที่เด็กและผู้ล่วงละเมิดจะสัมผัสกันทางกายเท่านั้น แต่อาจเป็นการปฏิสัมพันธ์แบบไม่มีการสัมผัสก็ได้ เช่น การเปิดเผยส่วนลับของร่างกายในที่สาธารณะหรือการมองบุคคลอื่นมีเพศสัมพันธ์กัน เช่น ผู้ใหญ่มองเด็กถอดเสื้อผ้าหรือ

คะยั้นคะยอหรือบังคับเด็กให้มีเพศสัมพันธ์กัน ในขณะและผู้ล่วงละเมิดสังเกตการณ์หรือบันทึกภาพกิจกรรมดังกล่าวไว้

บ่อยครั้งที่ผู้ล่วงละเมิดคือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการคุ้มครองความปลอดภัยและความ เป็นอยู่ที่ดีให้กับเด็ก ดังนั้นความสัมพันธ์ที่มีความไว้วางใจเป็นพื้นฐานจึงถูกพัฒนาขึ้นพร้อมๆ กับอำนาจของบุคคลหนึ่ง ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้คือการเตรียมให้เด็กมีทัศนคติพร้อมต่อการถูกล่วงละเมิด ทั้งนี้ กระบวนการเตรียมเด็กนั้นเป็นการกระทำทางอินเทอร์เน็ต (Internet grooming) ซึ่งเป็นการที่ผู้ใหญ่จูงใจ

วางแผนเข้าถึงตัวเด็กโดยใช้ห้องสนทนาบน อินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ที่เปิดเป็นเครือข่ายทาง สังคม (Social Networking) เพื่อเตรียมเด็กให้ พร้อมสำหรับการนัดพบกันตัวต่อตัวที่จะจัดให้มี ขึ้นตามมา หรือการพบกันออนไลน์โดยมี จุดหมายหรือผลของการนัดพบเป็นการ ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

นอกจากนี้ อินเทอร์เน็ตยังทำให้กระบวนการล่วง ละเมิดทางเพศต่อเด็กแพร่ไปอย่างกว้างขวาง และเปิดโอกาสให้ปัจเจกบุคคลรวมตัวกันขึ้นเป็น เครือข่ายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแลกเปลี่ยน ภาพการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการเข้าถึง ตัวเด็กที่ตกอยู่ในกระบวนการล่วงละเมิดทางเพศ

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเชิง พาณิชนัยไม่เพียงทำให้เด็กตกเป็นวัตถุทางเพศ เท่านั้น แต่เด็กยังกลายเป็นสินค้าอีกด้วย ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างขึ้นอย่างชัดเจนในแง่ของการ แทรกแซงและการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหา การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเชิง พาณิชนัยคือการใช้เด็กแลกเปลี่ยนกับเงินสด สิ่งของ หรือสิ่งตอบแทนอื่นๆ เพื่อวัตถุประสงค์ ทางเพศ ระหว่างผู้ล่วงละเมิดด้วยตัวเอง ตัวกลาง หรือนายหน้า และบุคคลอื่นที่ได้รับผลประโยชน์ จากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก การกระทำเช่นนี้เป็นกรล่วงละเมิดสิทธิเด็กและ องค์ประกอบที่สำคัญก็คือ การล่วงละเมิดใน ลักษณะนี้เกิดขึ้นผ่านการติดต่อซื้อขายกันเชิง พาณิชนัย ซึ่งฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือมากกว่าหนึ่ง ฝ่ายได้รับผลประโยชน์

สิ่งสำคัญ คือ การกำหนดแนวคิดเรื่องการแลกเปลี่ยนซื้อขายทางธุรกิจ (ไม่ว่าผลตอบแทนจะเป็นเงินหรือสิ่งของก็ตาม) ไว้ในคำจำกัดความ

ด้วย เนื่องจากคนทั่วไปมีแนวโน้มที่จะมองว่าเด็ก เป็นผู้ยินยอมให้มีการติดต่อซื้อขายทางธุรกิจใน ลักษณะดังกล่าวขึ้น ทว่าการแสวงหาประโยชน์ ทางเพศเกิดขึ้นในกรณีที่เด็กได้รับสิ่งแลกเปลี่ยน เป็นความคุ้มครอง ที่นอน ผลการเรียนที่สูงขึ้น หรือการได้รับการสนับสนุน เด็กไม่ได้สมัครใจ ให้มีการติดต่อซื้อขายทางธุรกิจดังกล่าวแต่ตก เป็นเหยื่อของบุคคลที่ใช้เล่ห์เหลี่ยมกลโกง อำนาจ และความรับผิดชอบในทางที่ผิด

แม้การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเป็น การล่วงละเมิดทางเพศเด็กเช่นกัน แต่องค์ ประกอบเรื่อง “การแลกเปลี่ยนทางธุรกิจ” ทำให้การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เชิงพาณิชนัยแตกต่างไปจากการล่วงละเมิดทาง เพศ เนื่องจากการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนั้นไม่มี ผลประโยชน์ทางธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง

มีหลายสถานการณ์ที่ยากจะจำแนกให้ชัดเจนลง ไปว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิง

พาณิชย์หรือเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ ยกตัวอย่างเช่นในกรณีของกลุ่มเด็กที่ทำงาน รับใช้ในบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กผู้หญิงที่อยู่ ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งในกรณีนี้ ก็ยากที่จะให้คำจำกัดความลงไปว่า สถานการณ์นั้นเป็นการล่วงละเมิดทางเพศหรือ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ เนื่อง จากนายจ้างอาจมีความคาดหวังแอบแฝงอยู่ว่า หน้าทีของเด็กก็หมายรวมถึงการให้ “บริการทาง เพศ” ในลักษณะต่างๆ และเป็นส่วนหนึ่งของ สัญญาจ้างงาน อีกตัวอย่างหนึ่งที่ไม่อาจจำแนก ประเภทลงไปได้อย่างชัดเจน คือ สถานการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร เช่น ภาพการ ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กอาจถูกผลิตมาเพื่อแลกเปลี่ยนกัน ในทางธุรกิจหรือไม่ก็ได้ อย่างไรก็ตาม ภาพลามกอนาจารเด็กที่ไม่ได้ถูกผลิตมาเพื่อ วัตถุประสงค์ทางธุรกิจในตอนแรกก็อาจจะถูกนำ มาค้าขายหรือแลกเปลี่ยนกันในภายหลังได้

19

เป้าหมายหลักในการทำงานขององค์กรเอ็นเคแพท อินเตอร์เนชั่นแนล คือ การต่อสู้กับการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก ยิ่งไปกว่า นั้น กลุ่มเครือข่ายองค์กรเอ็นเคแพทหลายแห่งก็ได้ พยายามต่อสู้กับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ ต่อเด็กด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากสภาวะ แวดล้อมที่กลุ่มเหล่านี้ทำงานอยู่ เช่นในชุมชน ตามท้องถนน และที่ลี้ภัย ดังนั้นองค์กรเอ็นเคแพท และเครือข่ายขององค์กรเอ็นเคแพทที่ทำงานร่วม กันจึงมุ่งหมายที่จะร่วมมือและประสานงานกับ หน่วยงานที่ดำเนินงานเพื่อยุติปัญหาการล่วง ละเมิดทางเพศต่อเด็กให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเป็นใครบ้าง

ผู้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กมาจากทุกสาขา อาชีพและพื้นฐานทางสังคม พวกเขาอาจจะทำ อาชีพใดและอยู่ในประเทศใดก็ได้ พวกเขา อาจจะชอบคนต่างเพศหรือเพศเดียวกัน และถึงแม้ว่าผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กส่วนใหญ่จะเป็น ผู้ชาย แต่ก็อาจเป็นผู้หญิงได้เช่นกัน

แม้ผู้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กจะถูกเรียกขาน อย่างแพร่หลายว่า “ผู้ที่ชอบมีความสัมพันธ์ ทางเพศกับเด็ก” (paedophile) แต่ก็ไม่ใช่การ เรียกที่ถูกต้องเสมอไป คำว่าผู้ที่ชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็ก หมายถึงผู้ที่มีความรู้สึกทางเพศกับเด็กที่ยังไม่แยแสเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ ทั้งนี้ผู้ที่ชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กบางคนอาจไม่ทำตามจินตนาการของตน อย่างไรก็ตาม ผู้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่ชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กเสมอไป แต่มีเพศสัมพันธ์กับเด็กเพราะพวกเขาสามารถกระทำได้ หรือโอกาสเอื้ออำนวยให้การใช้คำว่า “ผู้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก” (child sex offender) เพื่อพูดถึงผู้มีเพศสัมพันธ์กับเด็ก จะถูกต้องตามความหมายและเหมาะสมมากกว่า ซึ่งคำจำกัดความนี้หมายรวมถึงผู้ที่ชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กแต่ไม่จำเพาะเจาะจง เฉพาะกับคนกลุ่มนี้เท่านั้น

ประเภทของผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กโดยทั่วไป แบ่งออกได้เป็นสองประเภทคือ ประเภทที่ สถานการณ์พาไป (Situational) กับประเภทยานิยม/ เจตนามีเพศสัมพันธ์กับเด็ก (Preferential) ผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กเนื่องจากสถานการณ์ เอื้ออำนวยไม่ได้ชอบหรือเจตนาที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็ก แต่มีเพศสัมพันธ์กับเด็ก เพราะมีโอกาสเอื้อให้สามารถกระทำได้ ผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กประเภทนี้อาจล่วงละเมิดเด็ก เพราะอยู่ในสถานการณ์ซึ่งสามารถเข้าถึงเด็กได้ง่าย หรือมีปัจจัยบางประการที่ไม่ได้ยับยั้งพวกเขาเอาไว้ ทำให้พวกเขาสามารถหลอกตัวเอง เกี่ยวกับอายุของเด็กหรือสมัครใจมีกิจกรรมทางเพศกับเด็ก การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กอาจเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นระหว่างการพักผ่อนในช่วงวันหยุด หรืออาจเป็นการกระทำที่พัฒนาจนกลายเป็นรูปแบบการล่วงละเมิดทางเพศในระยะยาว

ผู้ล่วงละเมิดเด็กที่นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กเลือกที่จะมีสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กโดยเฉพาะและอย่างจงใจ คนกลุ่มนี้มีจำนวนน้อยกว่าผู้ล่วงละเมิดเด็กเพราะสถานการณ์เอื้ออำนวย แต่อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มว่าผู้ล่วงละเมิดเด็กที่นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กจะสามารถล่วงละเมิดเด็กได้จำนวนมากว่าเนื่องจากมีความปรารถนา และความตั้งใจอย่างแรงกล้า รูปแบบพฤติกรรมของผู้ล่วงละเมิดเด็กกลุ่มนี้ คือ

- ผู้ล่อลวงเด็กใช้ความรู้สึกหลงใหล ความสนใจหรือของขวัญหลอกล่อเด็ก และมักเต็มใจที่จะเตรียมเหยื่อเป็นระยะเวลาเวลานานเพื่อให้เหยื่อมีทัศนคติที่พร้อมต่อการถูกล่วงละเมิด นอกจากนี้พวกเขาอาจใช้วิธีข่มขู่ แบล็คเมล และทำร้าย ร่างกายเพื่อไม่ให้เด็กเปิดเผยเรื่องที่ถูกล่วงละเมิด
- ผู้ล่อลวงละเมิดที่เก็บตัวที่นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กแต่ขาดความสามารถในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับเด็ก จะมีการสื่อสารกับเหยื่อน้อยมาก และมีแนวโน้มที่จะล่อลวงละเมิดเด็กที่ไม่มีใครรู้จัก หรือเด็กที่ยังเล็กมากๆ
- ผู้ล่อลวงละเมิดที่ชอบใช้ความรุนแรงเป็นประเภทที่พบได้น้อยที่สุด นอกเหนือจากที่พวกเขามีความสนใจทางเพศกับเด็ก พวกเขายังเกิดความรู้สึกพึงพอใจทางเพศเมื่อทำให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวด ผู้ล่อลวงละเมิดประเภทนี้มักชอบใช้กำลังเพื่อที่จะเข้าถึงเด็ก และมักลักพาตัวเหยื่อโดยใช้กำลังข่มขู่ หรืออาจถึงขั้นฆาตกรรมเหยื่อเลยทีเดียว

ในบางสถานการณ์ ขอบเขตของการแบ่งประเภทระหว่างผู้ล่อลวงละเมิดที่นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กกับผู้ล่อลวงละเมิดที่กระทำไปเนื่องจากสถานการณ์เอื้ออำนวยค่อนข้างคลุมเครือ ผู้ล่อลวงละเมิดอีกกลุ่มหนึ่งคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นวิธีหนึ่งในการใช้อำนาจและควบคุมเหยื่อ ในบางภูมิภาคของโลก การล่อลวงละเมิดผู้เยาว์และการมีคู่ควงที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนเป็นตัวบ่งชี้ความเป็นบุรุษเพศและเป็นที่ยอมรับกันกว้างขวาง ผลการวิจัยในเปรู¹¹ แสดงให้เห็นว่าผู้ล่อลวงละเมิดรายงานว่าพวกเขาารู้สึก

“อ่อนเยาว์ขึ้น” เมื่อได้มีเพศสัมพันธ์กับเด็กหญิงที่อายุน้อย งานวิจัยในเปรูเผยให้เห็นว่า ผู้บริโภคในธุรกิจเพศสัมพันธ์แสดงออกถึงรสนิยมชื่นชอบเด็กหญิงที่อายุน้อยกันอย่างแพร่หลาย จนถึงขั้นที่สามารถเรียกผู้ล่อลวงละเมิดกลุ่มนี้ได้ตามความเป็นจริงว่า เป็นผู้ล่อลวงละเมิดทางเพศที่มีรสนิยมชื่นชอบเด็กมากกว่าจะเป็นผู้ล่อลวงละเมิดเด็กตามสถานการณ์ที่เอื้ออำนวย

ทัศนคติที่ขึ้นชื่ออีกอย่างหนึ่งของผู้ล่อลวงละเมิดคือเมื่อเด็กหญิงย่างเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์และมีลักษณะบ่งชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการทางเพศ ก็จะต้องถือว่าพวกเขาพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายแล้ว ดังนั้นจึงไม่ถือว่าพวกเขาเป็นเด็กและจำเป็นต้องได้รับการปกป้องคุ้มครอง

ในขณะที่ผู้ล่อลวงละเมิดทางเพศต่อเด็กเป็นผู้ทำให้เกิดความต้องการเด็กเพื่อความสัมพันธ์ทางเพศ ปัจจุบันบุคคลและกลุ่มคนที่หลากหลายก็มีส่วนในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก ซึ่งอาจหมายรวมถึงสมาชิกในครอบครัว ผู้นำชุมชน องค์กรเอกชน หรือเครือข่ายอาชญากร

การหลอกลวงเป็นสิ่งที่จะกระทำกันไป แม้กระนั้นก็ตาม พ่อแม่บางคนขายลูกให้กับเจ้าของสถานบริการทางเพศหรือผู้ค้ามนุษย์ต่างๆ ที่ตนรู้ความจริงอยู่แก่ใจ ความยากจนเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เด็กตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว แต่ปัจจัยอื่นๆ รวมถึงการติดยาเสพติด ความต้องการปกปิดการร่วมประเวณีระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกัน การเลือกปฏิบัติกับเด็กหญิง และความ

โลกอันเนื่องมาจากวัตถุประสงค์ก็มีส่วนร่วมด้วยเช่นกัน บุคคลที่เด็กรู้จักอาจทำหน้าที่ในฐานะนายหน้า เพราะหวังเงินเล็กๆ น้อยๆ และยุยงให้เด็กเข้าสู่ การค้าเพศสัมพันธ์หรือ ล่อลวงพวกเขาออกจาก บ้าน ผู้นำชุมชนก็อาจมีส่วนร่วมไม่ทางตรงก็ทาง อ้อมหากรู้เรื่องที่น่าายหน้าเข้ามารับสมัครหรือ ล่อลวงเด็กในหมู่บ้านของตน แต่เงินเฉยเสีย เพื่อแลกกับเงินส่วนแบ่งที่ได้รับ

เครือข่ายอาชญากรมีส่วนในการล่อลวงและชี้แนะ ให้เด็กและหญิงสาวที่เปราะบางเข้าสู่กระบวนการ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ และทำให้การแสวงหาประโยชน์ในลักษณะ ดังกล่าวดำรงอยู่ต่อไปได้ในระยะยาว เหตุผลที่ เห็นได้อย่างชัดเจนคือ พวกเขาได้ผลประโยชน์ เป็นจำนวนมากจากการกระทำดังกล่าว องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายฐาน (International Organisation for Migration) ระบุว่า ความร่วมมือภายในเครือข่ายอาชญากร และความร่วมมือระหว่างเครือข่ายอาชญากร และเครือข่ายในท้องถิ่นมีแนวโน้มที่จะพัฒนา ไปสู่ยุทธศาสตร์พันธมิตรระหว่างทวีปพันธมิตร เหล่านี้ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดหา ยานพาหนะ ที่หลบภัย การติดต่อกับบุคคลใน ท้องถิ่น และด้านเอกสาร¹² เครือข่ายอาชญากร ยังใช้วิธีการขู่กรรโชกและความรุนแรงเพื่อควบคุม แหะเลการค้ามนุษย์และผู้ที่ยพยายามจะจัดการกับ ปัญหาดังกล่าว ผู้คนมักถูกจำกัดขอบเขตหรือถูก บังคับให้ต้องตกเป็นเหยื่อการค้าแสวงหาประโยชน์ หรือถูกกดขี่ข่มเหงต่างๆ นานา และรายได้ที่ผิด กฎหมายนี้ก็ก่อให้เกิดเงินทุนสำหรับกิจกรรม ที่มีความผิดทางอาญาอื่นๆ ต่อไป

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ มีผลกระทบต่อเด็กอย่างไร

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ทุกรูปแบบบั่นทอนสิทธิเด็กในการเพลิดเพลินกับชีวิตและความสามารถของพวกเขาในวัยเยาว์ อันเป็นหนทางนำไปสู่ชีวิตที่ทำประโยชน์ ชีวิตที่ทรงคุณค่าและมีความเจริญในอนาคต นอกจากนี้ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ยังส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ อารมณ์ สังคม และสวัสดิภาพของเด็กอย่างรุนแรงตลอดชั่วชีวิต แม้ผลกระทบที่แท้จริงจะแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมของแต่ละคนและปัจจัยต่างๆ เช่น ช่วงระยะพัฒนาการของเด็กและรูปแบบ ธรรมชาติ และระยะเวลาของการล่วงละเมิด ทว่าเด็กทุกคนต่างก็ได้รับผลกระทบจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ทั้งสิ้น

เด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเสี่ยงอย่างยิ่งต่อการติดเชื้อเอชไอวี หรือเอดส์ (AIDS) และไม่ค่อยได้รับการรักษาทางการแพทย์อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ เด็กก็ยังเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายร่างกาย ผู้ที่พยายามจะหลบหนีหรือตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเผชิญหน้ากับผู้ล่วงละเมิดก็อาจได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือถูกฆ่า การแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการข่มขู่ส่งผลกระทบต่อ

สภาพจิตใจของเด็กโดยมักทำให้เด็กต้องปวดร้าวไปชั่วชีวิต นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการบันทึกภาพที่ตนถูกล่วงละเมิดทางเพศ เช่น ภาพถ่าย ความรับรู้ถึงความคงอยู่ของภาพเหล่านี้คือเครื่องย้ำเตือนอันแสนเจ็บปวดที่ทำให้เด็กนึกถึงการล่วงละเมิดที่เกิดขึ้นต่อพวกเขา

การดูแลและบำบัดฟื้นฟูเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและยากลำบาก เด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์ดังกล่าวมักจะรายงานถึงความรู้สึกอับอาย รู้สึกผิด และขาดความนับถือตัวเอง เด็กบางคนไม่เชื่อว่าตนมีค่าควรแก่การช่วยเหลือ บางคนต้องทนทุกข์กับตราบาป หรือการที่ได้รับรู้ว่าตัวเองถูกทรยศโดยบุคคลที่พวกเขาให้ความไว้วางใจ บางคนต้องทรมานกับอาการฝันร้ายนอนไม่หลับ สิ้นหวัง และหดหู่ อาการเหล่านี้คล้ายกับอาการที่เหยื่อของการถูกทารุณกรรมแสดงออกมา เด็กบางคนจัดการกับปัญหาโดยการพยายามฆ่าตัวตายหรือหนีไปพึ่งยาเสพติดหลายประเภท เด็กหลายคนรู้สึกว่าภาระที่ตนจะกลับคืนสู่สังคมได้สำเร็จเมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่เป็นเรื่องยากยิ่งนัก

ปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยง

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กรวมถึงประเพณีปฏิบัติที่ยังรากลึกลงในความเชื่อทางวัฒนธรรม โลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ต่างก็ก่อให้เกิดรูปแบบความท้าทายที่แตกต่างออกไปอย่างมีวิวัฒนาการที่ต่อเนื่อง¹³ ท้ายที่สุดแล้ว ความต้องการที่จะใช้เด็กเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามต่างก็เป็นแรงผลักดันให้เกิดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ ยิ่งไปกว่านั้น ความคงอยู่ของปัจจัยอันซับซ้อนหลายประการซึ่งกำหนดสถานการณ์และแรงผลักดันที่ทำให้เด็กตกอยู่ในฐานะที่เปราะบางหรือตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ ปัจจัยและแรงผลักดันต่างๆ เหล่านี้ได้แก่

การยอมรับจากสังคม

โครงสร้างทางสังคมทั้งในทางตรงหรือทางอ้อมที่เอื้อและ/หรือส่งเสริมการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ ได้แก่แนวคิดเกี่ยวกับวัยเด็กเพศของเด็ก พัฒนาการของเด็ก ความเป็นส่วนตัวและความเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ อำนาจของชาย-หญิงและบทบาททางเพศ และจริยธรรมอันเกี่ยวข้องกับวิถีทางเพศ คนทั่วไปมักเข้าใจกันว่า

องค์ประกอบเหล่านี้เป็นเรื่อง “ธรรมชาติ” และบ่อยครั้งที่ความเข้าใจดังกล่าวไม่ถูกตั้งคำถามและท้าทายโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อองค์ประกอบเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเด็ก องค์ประกอบหลายประการดังกล่าวอาจพบเห็นได้ทั่วไปในระดับโลก ในขณะที่องค์ประกอบบางประการแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของท้องถิ่นนั้น ๆ

ประเพณีและธรรมเนียมปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความเสียหาย

ธรรมเนียมและประเพณีปฏิบัติส่วนหนึ่งทำให้เด็กเปราะบางต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในบางประเทศการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กถูกปิดบังว่าเป็นเพียงประเพณีทางศาสนา ยกตัวอย่างเช่นในประเทศกาน่า เด็กหญิงเล็กๆ (อายุต่ำกว่า 10 ปี) จะถูกมอบให้กับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ผู้คนเคารพนับถือในท้องถิ่นเพื่อไถ่บาปให้กับการกระทำผิดที่กล่าวกันว่าคนในครอบครัวของเด็กหญิงเป็นผู้ก่อขึ้น ประเพณีปฏิบัติดังกล่าวรู้จักกันในนาม โทรโคซี (Trokosi)

ซึ่งเป็นประเพณีที่เด็กผู้หญิงกลายเป็นสมบัติของพระวิตถารที่พึงพอใจในการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก และเด็กถูกกำหนดให้ใช้แรงงานและให้บริการทางเพศแก่พระเหล่านั้น

ตัวอย่างอื่นๆ คือโครงสร้างที่เป็นทางการ อันได้แก่ระบบชั้นวรรณะที่พบได้ในภูมิภาคเอเชียใต้ หรือแรงกดดันที่อาจเห็นได้ไม่ชัดเจนนัก เช่นการถูกตีตราบาปจากสังคม ซึ่งอาจผลักดันให้บุตรสาวของผู้ขายบริการเข้าสู่การขายบริการทางเพศด้วยเช่นกัน

การเลือกปฏิบัติ/ ชาติพันธุ์

กลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นชนกลุ่มน้อยมักอยู่ในฐานะเปราะบางต่อการถูกแสวงหาประโยชน์และการถูกขวยโอกาสเนื่องจากสถานภาพของพวกเขาไม่ได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการที่พวกเขาไม่ได้รับความเคารพและเอาใจใส่เท่าที่ควร ยกตัวอย่างเช่น เด็กชาวเขาหลายคนในภาคเหนือของประเทศไทยถูกปฏิเสธ

สัญชาติไทย ซึ่งส่งผลให้เด็กไม่สามารถได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่ จำกัดโอกาสการได้รับการจ้างงานที่เป็นธรรมและโอกาสในการได้รับผลตอบแทนที่ควรจะได้รับตามมาตรฐาน และการได้รับความคุ้มครองจากรัฐบาล¹⁴ ปัจจุบันเหล่านี้ทำให้พวกเขาเสี่ยงต่อการถูกค้ามนุษย์หรือถูกบังคับให้เป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศที่ไร้ความรับผิดชอบและความเชื่อปรัมปรา

ผู้ชายหลายคนเชิดชูประสบการณ์เปิดบริสุทธิ์เด็กหญิง ไม่ว่าจะโดยผ่านกลไกทางสังคมคือการแต่งงานหรืออื่นๆ ว่าเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นบุรุษเพศ นอกจากนี้ยังมีแนวความคิดผิดๆ หรือความเชื่อปรัมปราที่แพร่หลายหลายอย่างเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กหรือผู้ที่ยังไม่เคยผ่านประสบการณ์ทางเพศมาก่อน ผู้ชายส่วนหนึ่งในหลายประเทศแถบทวีปเอเชียและแอฟริกาเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กหญิง (ที่เชื่อกันว่ายังเป็นหญิงพรหมจรรย์หรือเคยมีคู่รัก

มาไม่กี่คน) จะช่วยปกป้องพวกเขาจากการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และเชื้อที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ หรือช่วยรักษาพวกเขาจากโรคเหล่านั้นได้ ผู้คนอีกส่วนหนึ่งเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ยังไม่สูญเสียพรหมจรรย์หรือยังบริสุทธิ์อยู่จะช่วยทำให้พวกเขากลับมาเป็นหนุ่มอีกครั้ง รวมทั้งเป็นการเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ และทำให้สุขภาพดี อายุยืน โชคดี และประสบความสำเร็จทางธุรกิจ

ความยากจน

ในขณะที่ความยากจนอาจจะเป็นปัจจัยหลักในหลายกรณีที่เด็กถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ แต่ความยากจนก็ไม่ใช่อุปสรรคที่เพียงพอที่ส่งผลให้เด็กตกอยู่ในภาวะเปราะบางต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ได้ ดังเห็นได้จากการที่เด็กหลายคนจากครอบครัวที่ยากจนหนีรอดจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศมาได้ ในขณะที่เด็ก

อีกหลายคนมีความเป็นอยู่ในครอบครัวที่ไม่แร้นแค้นแต่กลับตกเป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ อย่างไรก็ตาม ความยากจนทำให้เด็กมีความเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศมากขึ้น และจำกัดโอกาสที่หลายครอบครัวจะสามารถจัดหาสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก

💧 ความรุนแรงในครอบครัวและการละเลย

พ่อแม่ ครอบครั้ว หรือสมาชิกในชุมชนของเด็ก มักเป็นผู้ล่วงละเมิดทางเพศ ใช้ความรุนแรง และละเลยเด็ก ซึ่งให้เด็กอยู่ในฐานะเปราะบางต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยไม่ได้รับความคุ้มครองจากผู้ใหญ่ที่เอาใจใส่ดูแล หากเด็ก

ถูกบังคับให้ต้องออกจากบ้าน สถานการณ์ของเด็กจะยิ่งทวีความเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศอันเนื่องมาจากแรงกดดันจากเด็กวัยเดียวกัน ความสิ้นหวัง หรือความกลัว

💧 ภัยพิบัติหรือสถานการณ์ฉุกเฉิน

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในช่วงสถานการณ์ฉุกเฉิน รวมถึง ประเพณีปฏิบัติที่สูญสลาย การขาดโครงสร้างทางสังคมที่คอยให้การสนับสนุนแก่เด็ก และปัญหาครอบครัวแตกแยก นอกจากนี้ อำนาจที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ที่ให้ความช่วยเหลือและผู้รับความช่วยเหลือ

เหลือก็อาจเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์ฉุกเฉินเช่นกัน อันอาจส่งผลให้เด็ก ๆ ที่ต้องการความช่วยเหลือ และตกอยู่ในสภาพที่ทุกขุรรมานที่ปราศจากการปกป้องคุ้มครองตกเป็นเหยื่อของอาชญากรหรือของผู้ที่ควรจะบรรเทาทุกข์และให้ความช่วยเหลือพวกเขาเสียเอง

💧 สถานการณ์ความขัดแย้ง

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ความรุนแรงที่เกิดจากความขัดแย้ง การหลบหนีและการพลัดถิ่นอาจทำให้เด็กต้องพลัดพรากจากพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กที่เดินทางคนเดียวตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดหรือแสวงหาประโยชน์ทางเพศมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีรายงานแจ้งว่าเจ้าหน้าที่พิทักษ์สันติภาพแห่งสหประชาชาติเกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศกับเด็กในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก โดยแลกเปลี่ยนอาหารหรือเงินจำนวนเล็กน้อยกับการมีเพศสัมพันธ์ หลายกรณีที่มีการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี และเด็กบางคนก็อายุเพียง 13 ปีเท่านั้น¹⁵

ประมาณการณ์ได้ว่าเด็กนับพันๆ คนถูกเกณฑ์ให้เข้าร่วมกองทัพของรัฐบาล ถูกคัดเป็นทหารเกณฑ์ หรือกองกำลังฝ่ายต่อต้านเด็กที่เป็นทหารหญิงมักตกเป็นเหยื่อการกระทำและการใช้ความรุนแรงทางเพศในรูปแบบอื่น ๆ¹⁶ รวมถึงต้องร่วมในการต่อสู้และมีบทบาทในหน้าที่อื่น ๆ ด้วย เช่นในประเทศโคลัมเบีย เด็กผู้หญิงในกองโจรต้องเผชิญกับความกดดันอันเนื่องมาจากการเป็นเพศหญิงของตน แม้จะไม่อนุญาตให้มีการกระทำชำเราและการล่วงละเมิดทางเพศภายในกองโจร ผู้บังคับบัญชากองกำลังหลายคนที่เป็นผู้ชายก็บังคับให้เด็กหญิงอายุต่ำกว่า 18 ปีมีความสัมพันธ์ทางเพศกับตนเองลับๆ¹⁷

เด็กเร่ร่อน

เราสามารถพบเห็นเด็กเร่ร่อนได้ตามท้องถนนในเมืองใหญ่แทบทุกเมืองทั่วโลก เด็กมักอยู่ในฐานะเปราะบางเป็นพิเศษเมื่ออาศัยอยู่ตามถนนและต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยโดย

ไม่ได้รับการคุ้มครองจากพ่อแม่และผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ซึ่งเด็กอาจถูกบังคับให้เข้าสู่การค้าประเวณีเพื่อความอยู่รอด

เอชไอวี เอดส์

เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีกว่าสองล้านคนติดเชื้อเอชไอวี และในปี พ.ศ. 2546 กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) รายงานว่าเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีจำนวน 15 ล้านคนต้องกลายเป็นเด็กกำพร้าเนื่องจากพ่อแม่ติดเชื้อเอชไอวี เอดส์¹⁸

เมื่อเด็กไม่ได้รับความคุ้มครองจากผู้ใหญ่ พวกเขาจึงอยู่ในฐานะเปราะบางต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ นอกจากนี้เด็กที่ถูกบังคับให้ค้าประเวณีก็มีความเสี่ยงอย่างยิ่งต่อการติดเชื้อเอชไอวี เอดส์

การบริโภคนิยม

เด็กในประเทศพัฒนาแล้วหลายแห่งถูกผลักดันให้ต้องค้าประเวณี ไม่เพียงเฉพาะในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นล่างที่พยายามจะหนีความยากจนเท่านั้น แต่ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นกลางผู้ปรารถนารายได้ที่เพิ่มขึ้นเพื่อการใช้จ่าย แรงกดดันจากเพื่อนร่วมสังคมหรือโฆษณาโน้มน้าวใจ และคุณค่าที่สังคมตั้งไว้สำหรับสินค้าหรือราคาแพง หรือสินค้าและบริการที่หรูหรา ชักนำไปพวกเขาแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินหรือสินค้าอย่างอื่นที่แสดงถึงฐานะทางสังคม

ตัวอย่างของปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในนาม “เอ็นโจ โคไซ” (enjo kosai) หรือ “การ

ออกเดทโดยได้รับผลตอบแทน” (compensated dating) อันหมายถึงผู้ใหญ่สามารถซื้อบริการทางเพศจากเด็กได้ โดยปกติการซื้อขายจะกระทำผ่านทางโทรศัพท์มือถือหรือเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ความเชื่อผิดๆ หลายอย่างเกี่ยวกับกระแสการบริโภคนิยมและการบริการทางเพศจากเด็ก และแนวโน้มที่ไม่มองว่าเด็กขายบริการทางเพศเหล่านี้เป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ยิ่งส่งผลให้เกิดความเพิกเฉยและละเลยต่อสิทธิที่เด็กจะได้รับความคุ้มครอง อันนำไปสู่แนวโน้มที่จะกล่าวโทษและลงโทษเด็กที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายบริการทางเพศอันเนื่องมาจากปัจจัยดังกล่าว¹⁹

การรับบุตรบุญธรรม

การรับบุตรบุญธรรมเป็นการสร้างกลไกการคุ้มครองถาวรให้แก่เด็กที่ขาดครอบครัวและควรจะเป็นผลของการดำเนินงานตามกระบวนการทางสหวิชาชีพอย่างถูกต้องเหมาะสมโดยคำนึงถึงความต้องการของเด็กเป็น

สำคัญ หากกล่าวถึงการข้ามเพศในรูปแบบที่รุนแรงขึ้น คำว่า “รับบุตรบุญธรรม” อาจถูกใช้เพื่อปกปิดการเคลื่อนย้ายเด็กจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งโดยมีเป้าหมายเพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

กฎหมายที่ไม่เข้มงวดพอและการฉ้อโกง

หลายประเทศขาดโครงสร้างทางกฎหมายที่มีรายละเอียดครอบคลุมกว้างขวางสำหรับหยุดยั้งอาชญากรรม จัดการระบบการสืบสวน การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และให้ความช่วยเหลือและปกป้องเด็กฯ ในช่วงการนำบำบัดฟื้นฟู

งานเพื่อต่อสู้กับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ กรณีนี้ก็เหมือนกับการกระทำผิดกฎหมายส่วนใหญ่คือยากที่จะค้นได้ว่าการฉ้อโกงมีขอบเขตไปถึงระดับไหน ผู้ข้ามเพศอาจติดสินบนเจ้าหน้าที่รักษาความสงบชายแดน และตำรวจบนายก็อาจยอมรับข้อเสนอของเจ้าของสถานบริการทางเพศในการปกปิดการดำเนินงานของเจ้าของสถานบริการเพื่อแลกกับการรับบริการฟรีจากสถานบริการดังกล่าว

28

นอกจากนี้การฉ้อโกงในหมู่ตำรวจและเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายอื่นๆ ก็อาจเป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนิน

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs)

เด็กและเยาวชนทุกคนที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่างก็เสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศด้วยกันทั้งสิ้น นอกจากนี้เด็กที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยล่าสุดก็อาจมีความเปราะบางหรือมีความเสี่ยงเช่นกัน เนื่องจากความไม่รู้เท่าทัน เด็กเหล่านี้อาจถูกถ่ายภาพหรือวิดีโอที่ส่งผ่านทางโซเชียลมีเดีย หรือถูกโฆษณาเป็นสินค้าออนไลน์ และ/หรือได้รับผลกระทบจากความรุนแรงและอันตรายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นออนไลน์ และการเข้าถึงสื่อลามกอนาจารด้วย

ได้แก่

- การผลิต แจกจ่าย และใช้วัสดุที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศกับเด็ก
- การชักจูง หรือเตรียมเด็กให้มีทัศนคติที่พร้อมถูกล่วงละเมิด โดยการเตรียมเด็กดังกล่าวกระทำในช่วงการพบปะสังสรรค์กับเด็กออนไลน์ (ทำให้เด็กเกิดความไว้วางใจเพื่อล่อลวงให้พวกเขาตกอยู่ในสถานการณ์ที่จะถูกล่วงละเมิด)
- เปิดโอกาสให้เด็กสามารถเข้าถึงสื่อที่จะทำร้ายสภาพจิตใจหรือเป็นอันตรายต่อร่างกายพวกเขาได้
- การทำให้อับอาย ชมเชย และการคุกคาม

ประเภทของความรุนแรงและการแสวงหาประโยชน์ที่เป็นผลมาจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กมี ขอบเขตกว้างขวางเพียงใด

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเกิดขึ้นทั้งในประเทศกำลังพัฒนาและในประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่ไม่มีวิธีตรวจสอบจำนวนของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อที่สามารถเชื่อถือได้ การเก็บรวบรวมข้อมูลมักจะกระทำเมื่อมีความจำเป็นหรือการเก็บรวบรวมข้อมูลมักจะมีขอบเขตที่จำกัดและไม่ค่อยมีการทำวิจัยเกี่ยวกับด้านนี้โดยเฉพาะ นอกจากนี้การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กมักจะถูกปกปิดเนื่องจากเป็นการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งทำให้การประมาณขอบเขตของปัญหาดังกล่าวเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น

ในบางภูมิภาค เช่นเอเชียกลาง ตะวันออกกลาง และแอฟริกาเหนือ จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับการแสวง

หาประโยชน์ทางเพศจากเด็กจากคำบอกเล่าเสียเป็นส่วนใหญ่ แม้กระทั่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็มิได้มีความพยายามอย่างจริงจังที่จะแก้ไขกับปัญหานี้ รวมทั้งมีการทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยมาก ส่วนในภูมิภาคที่มีการทำวิจัยก็ไม่มีกรจำแนกข้อมูลอย่างเพียงพอที่จะนำเสนอภาพที่แท้จริงของปัญหาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของการทำวิจัยเรื่องการค้ามนุษย์ รายงานต่างๆ มักจะไม่จำแนกข้อมูลระหว่างที่คนถูกค้าเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ กับคนที่ถูกค้าเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าหรืออื่นๆ ออกจากกัน ส่วนรายงานที่จำแนกข้อมูลของผู้หญิงและเด็กก็มักจะไม่นำแนกเพศและช่วงอายุของเด็กที่ต่างกัน

เพราะเหตุใดควรจำแนกข้อมูลการค้าเด็กและการค้าผู้ใหญ่ออกจากกัน

- เพราะเด็กมีความเสี่ยงต่อการถูกควบคุมและแสวงหาประโยชน์
- ประสบการณ์เลวร้ายทางร่างกาย จิตใจ และสังคมที่เกิดขึ้นกับเด็กในช่วงเริ่มแรกของการพัฒนาการอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการและการบำบัดเด็กในระยะยาว
- ความรับผิดชอบด้านกฎหมายของรัฐในการที่จะปกป้องสิทธิเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องสิทธิเด็ก

ทั่วโลกมีการดำเนินงานเพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กอย่างไร

ทั่วโลกมีความพยายามในหลายวิถีทางที่จะปกป้องเด็กและป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก ความพยายามเหล่านี้เกิดขึ้นในระดับกว้างๆ สามระดับ คือ ระดับโลก ในแง่ของการออกกฎหมายและพิธีสารสากลในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ เป็นการพิจารณากฎหมายและขั้นตอนต่างๆ และในระดับท้องถิ่นเป็นการให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับองค์กรระดับรากหญ้าและขั้นตอนการคุ้มครองเด็กในเชิงปฏิบัติ

ณ การประชุมสุดยอดระดับโลกเพื่อต่อต้านการละเมิดทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กครั้งที่หนึ่งที่กรุงสต็อกโฮล์ม ในปีพ.ศ.2539 และอีกห้าปีต่อมาที่การประชุมสุดยอดระดับโลกครั้งที่สองซึ่งจัดขึ้นที่โยโกฮาม่าประเทศญี่ปุ่น ผู้เข้าร่วมประชุมได้แก้ตัวแทนรัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานของสหประชาชาติ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ให้คำมั่นว่าจะต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กร่วมกันในระดับโลก คำมั่นนี้ปรากฏอยู่ในวาระเพื่อการปฏิบัติแห่งกรุงสต็อกโฮล์ม (Stockholm Agenda for Action) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 มี 161 ประเทศที่ลงนามรับเอาวาระเพื่อการปฏิบัติแห่งกรุงสต็อกโฮล์มมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

นอกจากนี้ยังมีอนุสัญญานานาชาติหลายฉบับ

ที่มีมาตรวจเกี่ยวกับการปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ และประเทศที่ให้สัตยาบันที่จะปฏิบัติตามอนุสัญญาเหล่านี้ก็มีพันธะทางกฎหมายที่จะปฏิบัติตามมาตรการที่ได้บัญญัติไว้ แทบจะทุกประเทศทั่วโลกประกาศรับและให้สัตยาบันที่จะปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติที่บังคับใช้เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ.2533

มาตราที่ 34 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรียกร้องให้ภาคีของอนุสัญญาใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการชักนำและขู่เชิญเด็กให้เข้าร่วมกิจกรรมทางเพศที่ผิดกฎหมายและป้องกันการใช้เด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในการค้าประเวณี สื่อลามกอนาจารหรือกิจกรรมทางเพศที่ผิดกฎหมายอื่นๆ มาตราที่ 35 เรียกร้องให้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการลักพาตัว การขาย หรือค้าเด็ก ไม่ว่าจะด้วยวัตถุประสงค์หรือรูปแบบใดก็ตาม พิธีสารเลือกรับแห่งอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องสิทธิเด็กอันเกี่ยวข้องกับการขาย การค้าประเวณี และสื่อลามกอนาจารเด็ก (Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography) ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2545 พยายามแก้ไขปัญหการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กโดยเฉพาะ

วาระเพื่อการปฏิบัติแห่งกรุงสต็อกโฮล์มเรียกร้องให้รัฐบาล องค์การรัฐบาลนานาชาติ องค์การพัฒนาเอกชน องค์การที่เกี่ยวข้องอื่นๆ และปัจเจกบุคคลใช้ทรัพยากรและทักษะความสามารถเพื่อปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ แนวทางการดำเนินงานดังกล่าวนี้เรียกร้องให้มีการดำเนินการเพื่อปรับปรุงการประสานงานและความร่วมมือให้ดีขึ้น จัดทำโครงการด้านการศึกษาและสุขภาพ ออกกฎหมายที่เข้มงวดและรักษา กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้งการกำหนดกระบวนการในการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจโดยไม่อาศัยการลงโทษ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน

อนุสัญญาที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันคือ อนุสัญญาต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติแห่งสหประชาชาติที่มีการรับร่างที่เมืองพาเลอร์โม ประเทศอิตาลีเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2543 โดยมีพิธีสารเพื่อป้องกัน หยุดยั้ง และลงโทษ การค้ามนุษย์ โดยเฉพาะการค้าผู้หญิงและเด็ก เป็นบทเสริมของอนุสัญญา พิธีสารฉบับนี้รวม มาตรการควบคุมอาชญากรรมแบบดั้งเดิมที่ใช้ ในการสืบสวน ดำเนินคดี และลงโทษผู้กระทำผิด เข้าด้วยกันกับมาตรการเฉพาะด้านที่ใช้สำหรับ ช่วยเหลือเด็กที่ถูกค้า พิธีสารนี้เรียกร้องให้มีการ ป้องกันด้านต่างๆ ได้แก่ การให้ข้อมูลข่าวสารและ การศึกษาแก่ผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อ แก่เจ้าหน้าที่ รัฐและสาธารณชน และการเพิ่มความร่วมมือใน ระดับนานาชาติในด้านกฎหมาย ข้อตกลงร่วมกัน ในการให้ความช่วยเหลือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ อาชญากรรม การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความร่วมมือกันในการที่จะรักษากฎหมาย ปกป้องพยาน และให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค

ถึงแม้จะมีสนธิสัญญา กฎหมายนิติบัญญัติแห่ง ชาติ และกฎหมายนานาชาติต่างๆ เจ้าหน้าที่ที่ยัง เผชิญกับอุปสรรคเมื่อทำการสืบสวนและดำเนิน คดีที่ก่อขึ้นทั้งในและนอกประเทศ การเก็บ รวบรวมหลักฐานและคำให้การที่เชื่อถือได้ต้อง อาศัยความร่วมมือของตำรวจท้องถิ่น ความ แตกต่างด้านภาษา วัฒนธรรม และทัศนคติเกี่ยว

กับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จาก เด็กอาจทำให้การสืบสวนและดำเนินคดีของเจ้า หน้าที่ยุ่งยากยิ่งขึ้นไปอีก

รัฐบาลในประเทศต่างๆ ที่เป็นเจ้าบ้านหรือเป็น เป้าหมายปลายทางของการท่องเที่ยวและรัฐบาล ในประเทศต่างๆ ที่เป็นประเทศต้นทางของการ ท่องเที่ยว ได้ดำเนินการต่อต้านนักท่องเที่ยวยที่ แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยการออก กฎหมายการกระทำความผิดนอกอาณาเขต ประเทศและกฎหมายแห่งชาติ ซึ่งกำหนดให้ระับ การเดินทางของผู้ล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กและ ให้มีการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนัก ถึง กระนั้นก็ยังไม่มีเพียงไม่กี่ประเทศที่กระตือรือร้นใน การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศจากเด็กในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ส่วนเด็กๆ ก็ยังคงถูกแสวงหา ประโยชน์ทางเพศอยู่เรื่อยๆ ในสถานที่ที่เป็น จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว

เจ้าหน้าที่รักษากฎหมายจำต้องผ่านการฝึกอบรม ที่มุ่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการแสวง หาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กและวิธี จัดการกับคดีต่างๆ ที่พวกเขาสืบพบ ในบางพื้นที่ มีการฝึกอบรมอย่างเข้มงวดให้แก่เจ้าหน้าที่รักษา กฎหมายโดยอาศัยความร่วมมือกับองค์กรระดับ ชาติและหน่วยงานระดับนานาชาติต่างๆ เช่น

ตำรวจสากล (Interpol) องค์การแรงงานระหว่างประเทศ “โครงการต่อต้านการค้าเด็กและหญิงในบริเวณแม่น้ำโขง” (ILO/IPEC) และกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลต้องมีมาตรการต่างๆ ไว้ต่อสู้กับปัญหาการฉ้อโกง เช่น จัดตั้งคณะกรรมการสืบสวนอิสระแห่งชาติเพื่อสืบสวนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดและการสมรู้ร่วมคิด นอกจากนี้การพัฒนากระบวนการดำเนินการทางกฎหมายที่คำนึงถึงสิทธิเด็กและการปกป้องคุ้มครองเด็กเป็นสิ่งสำคัญ (child friendly legal procedures) จะช่วยให้ทนายความ ผู้พิพากษาและผู้ออกนโยบายสามารถส่งเสริมการปฏิบัติงานที่ยึดถือการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็กเป็นแนวทางที่สำคัญในการดำเนินงาน (the best interests of the child)

32

กระบวนการบำบัดเด็กเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ตอนที่เด็กได้พบกับผู้ใหญ่ที่พวกเขาารู้สึกไว้วางใจ ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในหลายพื้นที่ได้ก่อตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยพิเศษขึ้นโดยมีนโยบายและแนวปฏิบัติงานที่เป็นมิตรกับเด็กรวมถึงมีการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการต่างๆ ตัวอย่างเช่น ขณะนี้ประเทศศรีลังกาได้จัดให้มีโต๊ะร้องทุกข์สำหรับเด็กและผู้หญิงในสถานีตำรวจทุกแห่งในประเทศ²⁰

สำหรับเด็กที่เป็นเหยื่อของค้ำมนุษย์และได้รับการช่วยเหลือ กระบวนการเพื่อให้เด็กสามารถกลับสู่สังคมอาจทำให้เด็กตื่นตระหนกและหวาดกลัวเนื่องจากเด็กมักถูกปฏิบัติเยี่ยงอาชญากรและบางครั้งก็ถึง

ขั้นถูกคุมขัง ไม่ว่าจะเป็ในประเทศที่ตนถูกส่งไปค้ามนุษย์หรือในประเทศบ้านเกิดของตนเมื่อเดินทางกลับมาถึง ทั้งนี้พวกเขาก็อาจเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อหรือถูกค้าได้อีกหากไม่มีการดูแลและปกป้องคุ้มครองอย่างเหมาะสม ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงจำเป็นต้องใช้นโยบายและกฎหมายตรวจคนเข้าเมืองที่มีมนุษยธรรมมากขึ้นในการดำเนินงานทางกฎหมายในกรณีของเด็กที่ถูกค้า และพัฒนายุทธศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับการฟื้นฟูและการช่วยเหลือให้เด็กสามารถกลับคืนสู่สังคมได้อีกครั้งหนึ่งเพื่อการปกป้องคุ้มครองเด็กในระยะยาว

หน่วยงานเอกชนเป็นพันธมิตรสำคัญในการป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก อุตสาหกรรมกรรมการเดินทางและท่องเที่ยวเริ่มให้ความร่วมมือเพื่อตอบสนองต่อปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับพนักงาน และนักท่องเที่ยวผ่านทางใบปลิวและโปสเตอร์ ก่อตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุการล่วงละเมิดทางเพศต่างๆ สนับสนุนหลักการปฏิบัติขององค์การเอ็คแพทและ องค์การท่องเที่ยวยุโรป (ECPAT – WTO Code of Conduct) สำหรับการปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและท่องเที่ยว และจัดทำประกาศที่แสดงถึงการให้คำมั่นของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จัดทำวิดีโอซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักสำหรับขาย

ในปีพ.ศ.2547 อัยการประจำเมืองจัดทำโครงการรณรงค์ระหว่างช่วงการเฉลิมฉลองเทศกาลคาร์นิวัลในกรุงริโอเดอ จาเนโรเพื่อปราบไม่ให้นักท่องเที่ยวมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก เยาวชนสวมเสื้อยืดที่มีข้อความว่า “การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นอาชญากรรม” และแจกใบปลิวชี้แจงให้นักท่องเที่ยวทราบว่าหากมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอายุต่ำกว่า 14 ปี จะส่งผลให้พวกเขาถูกดำเนินคดีและถูกคุมขังได้เป็นเวลาถึง 10 ปี²¹

องค์การเอ็ดแพท อินเทอร์เน็ตชัวร์เน็ทและองค์กรความร่วมมือการกุศลเด็กเพื่อความ
ปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ต (Children's Charities Coalition for Internet Safety (CHIS)
ในประเทศอังกฤษ ได้จัดให้มี โครงการรณรงค์ เมก-ไอ-ที-เซฟ (make-IT-safe) ขึ้นเพื่อ
รณรงค์ให้เทคโนโลยีสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน

โครงการรณรงค์นี้มุ่งส่งเสริมให้ผู้ผู้นำด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนโยบายและกลไกการปกป้องคุ้มครองต่างๆ มาใช้ปกป้อง
เด็กที่ใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้รัฐบาลนำกลไกทางกฎหมายในระดับนานาชาติและนโยบายคุ้มครองเด็กมาใช้
ดูแลและปกป้องเด็กที่ถูกทารุณกรรม หรือได้รับข้อความหรือรูปภาพที่เป็นอันตรายจากการออนไลน์

www.make-IT-safe.net

ระหว่างเที่ยวบิน และจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ด้านการ
ท่องเที่ยวและในโรงเรียนสอนด้านการท่องเที่ยว
เกี่ยวกับวิธีระบุตัวและดำเนินการกับนักท่องเที่ยว
ที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในส่วนของ
นักท่องเที่ยวนั้น นักท่องเที่ยวแต่ละคนก็สามารถ
ช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้โดยไม่สนับสนุนอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์
ทางเพศจากเด็กไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม และ
รายงานเหตุการณ์การล่วงละเมิดทางเพศต่อ
เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น องค์กรที่เกี่ยวข้องหรือเครือข่าย
ขององค์การเอ็ดแพทในพื้นที่ต่างๆ

บริษัทอินเทอร์เน็ตและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสาร-
สนเทศต้องมีบทบาทและมีส่วนร่วมที่สำคัญในการ
ป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทั้งนี้
การดำเนินการเพื่อมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
ดังกล่าวทำได้โดยการให้ความมั่นใจและปฏิบัติตามหลัก
การปฏิบัติต่างๆ (Codes of Conduct) ปฏิเสธที่จะ
ให้ธุรกิจของตนมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาพลามกอนาจาร
เด็ก และให้ความร่วมมือในการประสานงานกับ
ศูนย์ฮอตไลน์และหน่วยงานรักษากฎหมายเพื่อระบุ
และรายงานเหตุการณ์การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
จากเด็ก ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service
Providers) ในหลายประเทศได้ร่างหลักการปฏิบัติ

เพื่อสร้างความชัดเจนในบทบาทและความรับผิดชอบ
ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบน
อินเทอร์เน็ตที่ผิดกฎหมาย นอกจากนี้อุตสาหกรรม
เทคโนโลยีสารสนเทศก็ยังสามารถกำหนดวิธีการหรือ
แนวปฏิบัติต่างๆ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าเด็กๆ จะใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างปลอดภัย
เช่น พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับจัดอันดับและ
คัดกรองเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตที่อาจเป็นอันตราย
ต่อเด็กได้ อนึ่ง เนื่องจากอินเทอร์เน็ตไม่ได้ถูกจำกัด
ขอบเขตโดยอาณาเขตประเทศ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมี
กฎหมายที่มีเนื้อหาสอดคล้องกันมีการร่วมมือกัน
ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับสากล และการแสดง
ความรับผิดชอบต่ออุตสาหกรรมเทคโนโลยี-
สารสนเทศเพื่อจัดการกับปัญหาดังกล่าว

องค์กรพัฒนาเอกชนในหลายประเทศดำเนินงาน
อย่างกระตือรือร้นในการดูแลและปกป้องคุ้มครอง
เด็กโดยให้บริการโดยตรงต่อเด็กที่ถูกล่วงละเมิดหรือ
เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดอันเนื่องมาจากการแสวง
หาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ และช่วยส่งเสริม
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ เหล่านี้
นอกจากนี้ องค์กรระดับรากหญ้าและสมาชิกในชุมชน
ท้องถิ่นได้ร่วมกันชี้ให้เห็นถึงปัญหาการแสวงหา
ประโยชน์ทางเพศจากเด็กเชิงพาณิชย์ และรายงาน

- หลายชุมชนในประเทศฟิลิปปินส์ มีสายตรวจที่เป็นอาสาสมัครสำหรับตรวจสอบบาร์และสถานค้าประเวณีว่ามีเด็กอยู่หรือไม่
- กลุ่มผู้ใช้แรงงานตามบ้าน (Domestic Workers Movement) ในอินเดียได้ให้ความคุ้มครองทางกฎหมาย การศึกษาและการให้คำปรึกษาแก่สมาชิก ซึ่งสมาชิกหลายคนเคยตกเป็นเหยื่อการล่วงละเมิดทางเพศ
- สายการบินหลายสายการบินได้จัดทำวิดีโอสำหรับสายระหว่างเที่ยวบินเพื่อเตือนนักเดินทางมิให้กระทำการใดๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทาง
- องค์กรพัฒนาเอกชนและรัฐบาลในหลายประเทศ ได้จัดตั้งศูนย์ฮอตไลน์และจัดทำเว็บไซต์ที่สาธารณชนและเด็กๆ สามารถเข้าไปรายงานกรณีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กได้ด้วยตนเอง

กิจกรรมที่น่าสงสัยต่อตำรวจหรือศูนย์ฮอตไลน์ต่างๆ รวมทั้งสร้างแรงกดดันให้รัฐบาลออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

นอกจากนี้เยาวชนหลายคนก็มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการต่อสู้กับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเชิงพาณิชย์ โดยทำหน้าที่เป็นตัวแทนเยาวชนเพื่อนำเสนอความคิดเห็นของเยาวชนต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนและเป็นเพื่อนที่ให้คำปรึกษากับเยาวชนในวัยเดียวกันที่ตกอยู่ในอันตราย

ประชาชนทั่วไปสามารถมีส่วนร่วมในการต่อสู้กับปัญหานี้ได้หลายวิธี เช่น เป็นผู้ให้การศึกษาโดยนำเสนอประเด็นปัญหาและแนวทางการป้องกันปัญหาไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อสร้างความตระหนักและความรู้ความเข้าใจต่อปัญหา นักข่าวและสำนักพิมพ์ต่างๆ สามารถปฏิเสธที่จะเขียนหรือตีพิมพ์บทความหรือใช้ภาพที่เสี่ยงต่อการทำร้ายเด็กที่ตกเป็นเหยื่อซ้ำสองหรือเสี่ยงต่อการระงับตัวเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ ส่วนผู้นำชุมชน หรือผู้นำศาสนาสามารถให้การสนับสนุนการดำเนินงานของชมรมของเด็กหรือสถานที่ที่ให้ที่พักอาศัยและปัจจัยสี่พื้นฐานแก่เด็กเมื่อเด็กประสบปัญหา รวมทั้งการเปิดโอกาสให้มีกรรพิน

อบรมส่งเสริมทักษะ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติที่คำนึงถึงสิทธิเด็ก และส่งเสริมการกำหนดนโยบายต่างๆ ที่คำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางเพศ

ลักษณะเฉพาะที่เหมือนกันในหมู่ผู้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กคือทัศนคติและความเชื่อที่บิดเบือนไปจากความเป็นจริง โดยทั่วไปแล้วพวกเขาจะนำเสนอภาพของเด็กว่าเด็กคือผู้ที่ต้องรับผิดชอบกับการที่ตนเองถูกล่วงละเมิด รวมทั้งความเชื่อที่ว่าเด็กจะไม่ได้รับอันตรายจากการมีสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ใหญ่ และเด็กสามารถสมัครใจต่อการล่วงละเมิดนั้นได้ โครงการบำบัดรักษาที่ทำทนายกระบวนการเรียนรู้ที่บิดเบือนไปจากความเป็นจริงและส่งเสริมให้เข้าใจความรู้สึกของเด็กประสบผลสำเร็จอยู่บ้าง และอาจช่วยป้องกันไม่ให้ผู้ล่วงละเมิดกลับไปมีพฤติกรรมในรูปแบบเดิมอีก

มีบุคคลจำนวนมากทั่วโลกที่ทำงานอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อยด้วยรูปแบบและวิธีการใหม่ๆ เพื่อพยายามต่อสู้กับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก ซึ่งผลจากการดำเนินงานดังกล่าวสร้างแรงบันดาลใจให้กับพวกเราทุกคนในการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งสิ่งที่สำคัญสำหรับพวกเราคืออวิสัยทัศน์และความตั้งใจที่จะทำให้การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้เป็นจริงขึ้นมาให้ได้

บรรณานุกรม

- 1 ณ การประชุมสภาโลกเพื่อต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กครั้งที่ 1 (The First World Congress against Commercial Sexual Exploitation of Children) เมื่อปีพ.ศ. 2539 ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน รัฐบาลจาก 122 ประเทศ รับเอาประกาศและระเบียบวาระการประชุมเพื่อการปฏิบัติการใช้ ในปีพ.ศ. 2549 มีประเทศที่ได้รับเอาประกาศและระเบียบปฏิบัตินี้ มาเพื่อปฏิบัติตาม 161 ประเทศทั่วโลก
- 2 OIT/IPEC. El Salvador. Explotación Sexual Comercial de Niñas, Niños y Adolescentes: Una Evaluación Rápida. OIT/IPEC. Ginebra. 2002.
- 3 พิธีสารเลือกรับผนวกทำอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child) : Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child
- 4 Taylor, Max and Quayle, Ethel. Child Pornography – An Internet Crime. Brunner-Routledge. East Sussex and New York. 2003.
- 5 CBC News. 25 April 2005. สามารถอ่านข่าวได้จาก <http://www.cbc.ca/story/canada/national/>
- 6 AFP. 19 December 2004
- 7 United Nations Economic and Social Council. Report by the Special Rapporteur on the sale of children, child prostitution and child pornography. E/CN.4/2005/78. 23 December 2004.
- 8 IOM. Migrant Trafficking and Human Smuggling in Europe: A Review of the Evidence with Case Studies from Hungary, Poland and Ukraine. IOM. Geneva. 2000. เอกสารที่สามารถอ่านเพิ่มเติมได้คือ United Nations Office on Drugs and Crime. FAQ on Trafficking in Human Beings. 2005.
- 9 UNICEF UK. End Child Exploitation: Stop the Traffic. UNICEF UK. 2003.
- 10 UNICEF Somalia Support Center. Survey of primary schools in Somalia 2000/2001. 2001.
- 11 ECPAT International. ¿Mercancía Sexual?: Cómo Hemos Creado la Demanda para la Explotación Sexual Comercial de Niños, Niñas y Adolescentes en el Perú. 2005.
- 12 IOM. Trafficking in Migrants Quarterly Bulletin: Organized Crime Moves Into Migrant Trafficking. No. 11. June 1996.

- 13 UNICEF. Analysis of the situation of sexual exploitation of children in the Eastern and Southern Africa region. 2001. Accessed from: <http://www.unicef.org/events/yokohama/csec-east-southern-africa-draft.htm>)
- 14 Physicians for Human Rights. No Status: Migration, Trafficking & Exploitation of Women in Thailand Health and HIV/AIDS Risks for Burmese and Hill Tribe Women and Girls. Physicians for Human Rights. 2004.
- 15 Office of Internal Oversight Services (OIOS). Investigation by the Office of Internal Oversight Services into allegations of sexual exploitation and abuse in the United Nations Organization Mission in the Democratic Republic of the Congo. 2005
- 16 Coalition to Stop the Use of Child Soldiers. Child Soldiers Global Report 2004. Coalition to Stop the Use of Child Soldiers. 2004.
- 17 Human Rights Watch. "You'll Learn Not To Cry": Child Combatants in Colombia. Human Rights Watch. New York. 2003.
- 18 UNICEF. The State of the World's Children 2005 - Childhood under threat. UNICEF NY. New York. 2004.
- 19 ชำนาญ ECPAT International. "Blaming Children for their Own Exploitation: the Situation in East Asia." ได้จาก ECPAT Report on the Implementation of the Agenda for Action, 2002-2003.
- 20 Sri Lanka Police Service. IG Circular No. 1172/94 and Crimes Division Circular No. 13/94. 1 November 1994. See http://www.police.lk/divisions/women_child.html.
- 21 Global Envision. Globalization and the Sex Trade – An interview with Maria Jaqueline Leite de Souza, General Coordinator, CHAME, Brazil. Accessed from: <http://www.globalenvision.org/library/8/682/>

ปู่จณา – วิสัยชญา

ว่าด้วยการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

หนังสือข้อมูล จัดทำโดยองค์การเอ็คแพท อินเตอร์เนชั่นแนล

www.ecpat.net

ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนในการจัดทำเอกสารเล่มนี้

วรจิต สุณาเสวีนนท์

สินารต คิง

พัชรินบูลย์ สกฤตพิทักษ์ผล

กฤษณา พิมลแสงสุริยา

มนิดา แนนกลาง